

Kutsal Yazılar Srisi

Msah'in Msajı

İncil'in Markos Blm zerine bir Yorum

Can Nuroğlu

Mesih'in Mesajı

Can Nuroğlu

Telif Hakkı/Copyright Can Nuroğlu, 2019

E-Kitap Hristiyan Kitaplar tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için sitemize ziyaret edin.

Türkiye'de Kilise Adresleri

İçindekiler

ÖNSÖZ

GİRİŞ

TASLAK

MÜJDENİN BAŞLANGICI

MÜJDENİN YETKİSİ

YENİ ŞARAP

MESİH'İN AİLESİ

EGEMENLİĞİN SIRLARI

MESİH'İN KUVVETİ

MESİH'İN ÜNÜ

İNSANI KIRLETEN

İMANIN GÖZLERİ

MESİH'İN GÖRKEMİ

EN BÜYÜK KİM?

İSA'NIN YOLU

HİZMET RUHU

İSA'NIN YETKİSİ

MESİH'İN BİLGELİĞİ

EN BÜYÜK BUYRUK

SON GÜNLER

İHANET

İNKÂR

ÇARMIH

DİRİLİŞ

KAYNAKÇA

ÖNSÖZ

İsa Mesih kadar dünya çapında bilinen ama o kadar da az tanınan kimse yoktur herhalde. Günümüzde herkesin İsa hakkında bir fikri ya da yorumu vardır ama O'nun kim olduğunu gerçek anlamda irdeleyen pek az kişi vardır. Kendi gününde de İsa'nın aynı sorunu vardı, herkes onu takdir ediyordu ama çoğu O'nu gerçekten anlamıyordu. Mesih'te sorun yoktu, kendini gayet güzel ve açık bir şekilde ifade ediyordu ama sorun şu ki O'na yaklaşan herkesin farklı bir beklentisi vardı, Bugün de öyle! İnsanlar İsa'yı kendi taraflarına çekip tutmak, işlerinde kullanmak ister fakat Mesih'in kendi sözlerine bakacak olursak buna hiç müsaade yoktur. İsa Mesih'i gerçekten tanımak istiyorsak öncelikle kendi sözlerine kulak kabartmalıyız;

O'nu can kulağıyla dinlemeli ve yaptıklarına çok dikkat etmeliyiz. İncil'in ikinci bölümü olan Markos'un müjdesi İsa Mesih'in kim olduğunu oldukça yalın bir şekilde sergiler.

İsa'nın öğrencilerinin çoğaldığı ilk dönemde insanlar doğal olarak bu 'Mesih'in kim olduğunu birinci ağızdan öğrenmek istiyorlardı. Yahudiler'e soracak olsaydık onlar ezelden beri 'Mesih' dedikleri büyük bir kral ve kurtarıcı bekliyorlardı. Bu sırada Roma'nın işgali altında yaşayan İsraililer beklenen Mesih'in bir an evvel gelip düşmanlarını dağıtarak vaat edilen krallığını kuracağını umuyorlardı. Zaman zaman bu gibi kahramanlar çıkardı ama Roma onları hemen ezerdi. Fakat Tanrı'nın Egemenliğini müjdeleyen İsa ortaya çıktığında herkesin beklendiğinin tam tersini yapıyordu. Tanrı'nın yetkisini kullanarak etrafında güçlü bir ordu toplayıp yabancılara saldırmak yerine İsa insanlara başkalarını sevmeyi öğretiyor ve yeri geldiğinde Yahudi olmayanlara da yardım ediyordu. Dahası sözleri ve eylemleriyle İsa sıradan bir insan ya da peygamberden de çok öte olduğunu gösteriyordu. Nitekim Markos baştan beri İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu vurgular. Ama yine de Tanrı'nın Oğlu Mesih olmasına rağmen İsa kahramanlık yapıp kendini yüceltmek peşinde değildi. Aksine kendi söylediği gibi: *'İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi (10:45).'* Anlaşılan İsa çok farklı bir Mesih ve de çok farklı bir egemenlik sunuyordu.

İşte son derece gizemli olan bu kutsal şahsı tanımak için yapabileceğimiz en iyi şey İncil'in sözlerine odaklanmak. Başka türlü İsa'nın gününde olduğu gibi insanların dediklerine bakarsak çok yanılabiliriz. Mesih'in mesajını kendi kulaklarımızla dinlemek ve hayatını kendi gözlerimizle izlemek her zaman en doğrusudur. Markos'un Kutsal Ruh'un yardımıyla kayda geçirdiği bu sözlerde yalnızca tarih içinde geçen İsa'nın hayatıyla ilgili ayrıntıları değil dahası Mesih'in tüm insanlara aktarmak istediği kutsal öğretisini görüyoruz. Çünkü İsa Mesih'in şahsı daha bugüne dek ne kadar büyük önem taşıyorsa da mesajı o kadar daha büyük önem kazanmaktadır. Markos'un yazılarında hem İsa'nın kutsal sözleri ve örneğini hem de sonunda Mesih'in tüm insanlık uğruna nasıl kurban olduğunu da göreceğiz. Esasında bu yüzden İsa Mesih günümüzde bile hala arkasından en çok konuşulan kişidir.

GİRİŞ

Mesih'in hayatını anlatan ve Markos'un adını taşıyan bu eser öncelikle Kutsal Ruh'un esinidir. Rab'bin Ruhu bu kutsal sözleri iletmek için de ne kadar ki Markos'un kalemini kullandıysa da büyük ihtimalle Markos da bunları Mesih'in elçisi Petrus'un yerine kaydediyordu. İkinci yüzyılda yaşayan Papias adlı bir Kilise Babası şöyle yazmıştır: *"Petrus'un tercümanı*

olan Markos, kronolojik olmadığı halde, Petrus'un İsa'nın hayatı ve sözleriyle ilgili hatırladığı her şeyi yazdı."Anlaşılan Petrus'un her yerde yaydığı Mesih'in mesajını kayda geçirmek için yol arkadaşı Markos ona yardım etmişti. Peki, Markos nereden çıktı? Mesih'in havarilerinden biri değildi. İncil'in sağladığı birçok ipucundan Markos'un hikâyesi şöyle ortaya çıkıyor:

Markos'un diğer adı Yuhanna'ydı ve Yeruşalim'de oturuyordu. Annesinin ismi Meryem'di ve ilk kilise topluluğu büyük olasılıkla onların evinde toplanıyordu (E.İşleri 12:12). İsa Mesih, ele verildiği gece, belki bu evin üst katında öğrencileriyle beraber kalıp son sofraya oturmuş olabilir. Öyleyse, Markos İsa'nın havarileriyle birlikte paylaştığı son gece konuşmalarına kulak misafiri de olmuş olabilir. Yemekten sonra da öğrencilerin ardından Getsemani Bahçesi'ne gitmiş ve İsa'nın tutuklandığı zaman çıplak kaçan o genç kendisi de olmuş olabilir (Mk. 14:51). Aradan geçen yıllardan sonra Markos'u Yeruşalim'de buluyoruz ve bu sefer Pavlus ve Barnaba ile birlikte Antakya'ya yol alıyor (E.İşleri 12:25). Ardından bu ünlü müjdecilerin yardımcısı olarak Kıbrıs'a açılıyor (13:5). Ne var ki çok geçmeden Markos onlara eşlik etmekten vazgeçip evine dönmeye karar veriyor (13:13). Nedenini tam bilemiyoruz fakat tahmin edebiliyoruz. Markos yolculuk ve görevin çok zor ve tehlikeli olduğunu gördükten sonra korkmuş olabilir. Çünkü Perge'den Galatya bölgesine çıkan yol çok engebeli ve ağırdı. Her ne olursa Markos göreve sadık kalmadı ve ayrıldı. İki ya da üç sene sonra Pavlus ve Barnaba kurdukları kiliselere teşvik etmek amacıyla onları ziyaret etmek istediler. Barnaba Markos'u yine yanlarına alıp getirmek istedi. Pavlus ise Markos onları terk etti diye onu kesinlikle getirmeye karşıydı. Böylece Markos'tan dolayı Pavlus'la Barnaba arasında büyük bir anlaşmazlık oluştu. Sonuçta Pavlus Silas'la beraber Asya'ya gidiyor Barnaba ise Markos'u yanına alarak Kıbrıs'a geçiyor. Belli ki Pavlus Markos'a hiç güvenmiyor. Barnaba ise ona ikinci bir şans tanımak istiyor (15:37-39). Barnaba'nın bu tutumunun başka bir sebebi de olabilir. Başka bir yerden Markos'un Barnaba'nın yeğeni olduğunu öğreniyoruz (Koloseliler 4:10). Bu ayet önceki olaydan yaklaşık 10 sene sonra yazılmıştı ve Pavlus'un Markos'tan büyük övgüyle bahsettiğini görüyoruz. Hatta bir kaç sene sonra zindanda yatan Pavlus en son mektubunda özellikle Markos'un yanına gelmesini talep eder (2.Timoteos 4:11). Son olarak Petrus'un yazdığı bir mektupta 'oğlum' diye hitap ettiği Markos'un onunla beraber Roma'da olup hizmetinde yardım ettiğini söyler (1.Petrus 5:13). Anlaşılan bir zamanlar gözden düşen Markos ilerleyen yıllarda kendini fazlasıyla kanıtlamıştı.

Başta belirttiğimiz gibi Markos, Petrus adına Mesih'in hayatını kayda geçiriyor. Petrus'un hayatının sonuna doğru tüm bunları derleyip yazdığını

düşünüyoruz. Markos'un yazısı özellikle Matta'nın yazdıklarına benzer ancak daha kısa ve öz bir hal alıyor. Amacı büyük olasılıkla müjdeyi Yahudi olmayanların daha rahat anlayabileceği net ve yalın bir dille aktarmaktır. Bu, birçok yerde Yahudiler'in törenlerini anlattığı ve genellikle hızlı ve seri bir şekilde yazdığından belli oluyor (Markos 7:3-4). Böylece özellikle Eski Antlaşma'dan habersiz olan gayri-Yahudiler için Markos'un kayıtları her yerde duyurulan şu ünlü İsa Mesih'in kim olduğunu çok açık ve net bir şekilde iletir.

TASLAK

- İsa'nın Celile'deki Hizmeti (1:1-8:26)
  - İsa'nın Başlangıçları (1:1-2:12)
    - İsa'nın vaftizi (1:1-11)
    - İsa'nın denenmesi (1:12-13)
    - İsa'nın hizmetinin başlangıcı (1:14-2:12)
  - İsa'nın Zorlukları (2:13-3:35)
    - İsa Ferisilerle (2:13-3:12)
    - İsa Öğrencileriyle (3:13-35)
  - İsa'nın Benzetmeleri (4:1-34)
  - İsa'nın Mucizeleri (4:35-5:43)
  - İsa'nın Celile'deki son işleri (6:1-8:30)
    - Öğrencilerin son hazırlıkları (6:1-56)
    - Ferisilerin baskıları (7:1-8:26)
  - İsa'nın Yoldaki Hizmeti (8:27-10:52)
    - İsa'nın kendisini açıklaması (8:27-9:32)
    - İsa'nın son öğretileri (9:33-10:52)
  - İsa'nın Yeruşalim'deki Hizmeti (11:1-16:20)
    - İsa'nın kendini sunması (11:1-26)
    - İsa'nın reddedilmesi (11:27-12:44)
    - İsa'nın geleceği açıklaması (13:1-37)
    - İsa'nın çektiği acılar (14:1-15:47)
      - Son günler (14:1-11)
      - Son sofrası (14:12-31)
      - Son gün (14:32-15:47)
    - İsa'nın kazandığı zafer (16:1-20)

MÜJDENİN BAŞLANGICI

Markos 1:1-20

1 Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı. 2 Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır: «İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak.» 3 «Çölde haykıran, «Rab'bin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin» diye sesleniyor.» 4 Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. 5 Bütün Yahudiye halkı ve Yerusallimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu. 6 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yedi. 7 Şu haberi yayıyordu: «Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. 8 Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir.»

9 O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. 10 Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. 11 Göklerden, «Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum» diyen bir ses duyuldu. 12 O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi. 13 İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler O'na hizmet ediyordu. 14 Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti. 15 «Zaman doldu» diyordu, «Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!» 16 İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçıydı. 17 İsa onlara, «Ardımdan gelin» dedi, «Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.» 18 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. 19 İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. 20 Hemen onları çağırды. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

AÇIKLAMA: Markos müjde kitabına oldukça açık ve net bir ifadeyle başlar: Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı... Kimsenin şüphesi kalmasın diye en baştan beri İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu belirtir. Markos, müjdenin diğer yazarları Matta ve Luka gibi, İsa'nın doğuşuna yeniden değinmeye gerek duymuyor. Onlarda Meryem'den doğan ve doğuşu meleklerce kutlanan bebeğin Tanrı'dan gelen kutsal 'Oğul' olduğunu gördük zaten. Markos ise doğrudan Mesih'in insanlar

arasındaki hizmetine odaklanır. Fakat hemen işin başında ortaya çıkan İsa'nın kendi kendini yücelten biri olmadığını vurgulamak istiyor. Asırlar önce Rab peygamberler aracılığıyla gelen Mesih'in haberini gönderdi bile. Yeri geldiğinde en son peygamber Yahya bizzat İsa Mesih'in yolunu hazırladı. Bunu yedi yüz sene önce yaşayan Peygamber Yeşaya'nın şu sözleri doğrultusunda oldu: 'İşte habercimi gönderiyorum, O senin yolunu hazırlayacak!' Peki, Yahya kimin yolunu hazırlayacaktı? Rab'bin Yolunu! Çünkü gelen başka bir peygamber değil, Rab'bin ta kendisiydi. Böylece Yahya gelen Tanrı'nın Oğlu Mesih için İsrail halkını tövbeye çağırarak onları ırmakta vaftiz etmeye koyuldu. Yahudiler arasında vaftiz töreni, yani suya batıp çıkmak, murdar olandan arınmanın güncel bir sembolüydü. Ancak onlar genellikle Tapınağa çıkmak ya da ibadete başlamak için vaftiz olurlardı. Yahya ise halkı çöle çağırarak günahlarının bağlanması için gelenleri vaftiz ediyordu. Bu ara Yahya oldukça farklı bir karakterdi. Deve tüyüne bürünmüş ve yaban balı yiyerek beslenen Yahya çok eskiden İsrail halkı arasında hizmet eden Peygamber İlyas'ı andırıyordu. Nitekim Rab'bin Sözü Mesih'ten önce gelen haberci İlyas'a hep benzetti (Malaki 4:5, Luka 1:17). Sonuç olarak Yahudi halkı Şeria Irmağına akın ediyordu. Yahya'nın duyurduğu mesaj oldukça net ve açıktı: Mesih geliyor! Asırlardır gelen büyük Kral ve Kurtarıcı kapıya dayanmış, diyordu. Bu müjde Roma istilası altında inleyen Yahudi halkı için çok harika bir haberdirdi.

Bu sırada İsa Yahya tarafından vaftiz edilmek için Şeria Irmağı'na yönelir. Başta Yahya itiraz eder ama İsa'nın ısrarı üzerinde O'nu vaftiz eder (Matta 3:13-15). Tam bu sırada gökler yarılar ve Kutsal Ruh güvercin olarak Mesih'in üzerine konar. Tanrı da gökten İsa'ya seslenerek şöyle der: 'Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum!' Bu sözlerle Baba Tanrı İsa Mesih'in kim olduğunu en bariz şekilde belirtir. Böylece Ruh'la meshedilmiş bulunan İsa hizmetine başlar. Ancak yaptığı ilk şey bizi şaşırtabilir; Ruh'un yönlendirmesiyle Şeytan tarafından denenmek üzere kırk gün için çöle gider. Bu süreçte İsa'nın oruç tuttuğunu ve İblis'in birçok oyunuyla karşı karşıya kaldığını biliyoruz (Luka 4:1-13). Ayrıca Markos yabanıl hayvanlar arasında kaldığını belirtir. Bu sözler İblis tarafından ilk denenilen Adem ve Havva'yı akla getirir. Ancak atalarımızın karşı koyamadığı yerde İsa Mesih tam bir zafer elde ediyor. Ardından İsa, Yahya'nın da yaptığı gibi, halkı tövbeye çağırır ve gelen Tanrı'nın Egemenliğini müjdelemeye başlar. Peki, Tanrı'nın Egemenliği'nden kastı neydi? Aslında Tanrı ilk insanı yarattığı zaman bu dünyayı onlara emanet etti, hatta yaratılan her şeyi emirlerine verdi (Yaratılış 1:26). Böylece Rab Dünya'nın Egemenliği üzerine insanı koydu (Mezmur 8). Ne var ki çok geçmeden atalarımız İblis'in yalanlarına kanıp günaha batarak harika

dünyamızın hâkimiyetini Şeytan'a kaptırdılar. Ama Rab sevdiği insanlardan vazgeçmedi ve asırlar boyunca gelecek Mesih'le yeryüzündeki egemenliği yeniden ele geçirip düzene koyacağına söz verdi (Yeşaya 9:6-7). İşte Yahya ve Mesih'in sözünü ettikleri egemenlik budur. Bu yüzden de İsa hizmetine başlar başlamaz İblis'i karşısına alır ve ona kanmayacağını gösterir. Ama Tanrı Egemenliği'nin yeniden kurulması için insanların günahlarından arınıp Rab'bin yoluna dönmeleri gerekir. O yüzden İsa yer yer gezerek Tanrı'nın Egemenliğinin müjdesini anlatmaya başlar.

Bu arada Mesih yanına bir kaç kişi alır. O dönemde İsa gibi birçok gezgin hoca vardı, onlara 'Rabbi' denirdi. Onlar Tanrı'nın Yasası'nı yorumlar ve etraflarında güçlü bir kitle oluşturmaya çalışırlardı. Mesih ise şan ve şöhret peşinde değildi. Hatta etrafında ümit verici bir grup öğrenci toplamaktansa kimsenin saymadığı bir takım balıkçıyla işe başladı. İsa'nın onlara söylediği sözü oldukça ilginçtir: 'Ardımdan gelin, sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.' Ne demekti bu? Bu adamlar bir tek balık tutup karınlarını doyurmaktan anlıyorlardı. Mesih ise onları çok daha onurlu bir işe çağırıyordu. Artık can kurtaracaklar. Fakat bunun için her şeyi geride bırakıp İsa'nın ardından gitmeleri gerekti. Tabi bu adamlar İsa'yla daha önce karşılaştılar (Yuhanna1:35-51) ve Mesih'in öğretisini büyük ilgiyle dinleyip mucizelerine şahit oldular (Luka 5:1-11). Ama şimdi artık karar zamanı geldi, ardından gidecekler mi? İlk öğrenciler hiç tereddüt etmeden ağlarını indirip Mesih'in peşinden gitmeye karar verdiler.

style="position: absolute; top: 0.29cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

MÜJDENİN YETKİSİ

Markos 1:21-45

21 Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı. 22 Halk O'nun öğretişine şaşır kaldı. Çünkü onlara din bilgileri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu. 23-24 Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, «Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?» diye bağırdı. «Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!» 25 İsa, «Sus, çık adamdan!» diyerek kötü ruhu azarladı. 26 Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı. 27 Herkes şaşır kaldı. Birbirlerine, «Bu nasıl şey?» diye sormaya başladılar. «Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor.» 28 Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı. 29 İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti. 30 Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler. 31 O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı. 32 Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler. 33 Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı. 34 İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı. 35 Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. 36 Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar. 37 O'nu bulunca, «Herkes seni arıyor!» dediler. 38 İsa onlara, «Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim» dedi. «Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim.» 39 Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı.

40 İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, «İstersen beni temiz kılabilirsin» diye yalvardı. 41 İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, «İsterim, temiz ol!» dedi. 42 Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu. 43 İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı. 44 «Sakin kimseye bir şey söyleme!» dedi. «Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun.» 45 Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

AÇIKLAMA: Nasırakasabasında yetişen İsa hizmetine başladığında Celile gölünün kenarında bulunan ve birçok yolun kesiştiği Kefarnahum'a yerleşti. Oradan bölgedeki bütün köyleri tek tek gezip Rab'bin Müjdesi'ni duyuruyordu. Yahudiler için özellikle Şabat gününde Rab'bin Yasasını okumak çok kutsal bir törendi. İsa da Yahudi olarak Şabat günlerinde herkesin Rab'bin Sözü'nü dinlemek için toplandığı havraya düzenli olarak giderdi. Normal düzene göre önce Kutsal Yazılar'dan bir parça okunurdu sonra bir yasa uzmanı ya da din bilgini üzerinde yorum yaparak halkın anlayabileceği bir şekilde aktarmaya çalışırdı. İlerleyen süreçte İsa 'Rabbi' yani öğretmen olarak ünlendikçe uğradığı havralarda Rab'bin Sözü'nü açıklamaya davet edilirdi. Ancak öğretme tarzı diğer meslektaşlarından oldukça farklıydı. Mesih tam bir yetkiyle Rab'bin Sözü'nü açıklıyordu o yüzden herkes öğretilisine şaşırıp kalıyordu. Bunun yanı sıra İsa yalnızca bir şeyler anlatmakla kalmıyordu, Rab'bin yetkisini canlı olarak sergiliyordu. Bu bölümde İsa havrada kötü ruha tutulmuş bir adama rastlıyor. Tutsak adamın içindeki cin İsa'nın kim olduğunu hemen anladı ve onu herkesin önünde ifşa etmeye kalkıştı. Mesih'in ilahi yetkisinden çok korktuğu belliydi. İsa onu azarladıktan sonra kötü ruhu adamdan kovdu. Böylece cin çığlık atarak adamın bedenini terk etti. İzleyenler daha fazla şaşırıp kalıyordu. Bu şekilde Mesih'le ilgili şaşırtıcı haber tüm bölgeye hızla yayılıyordu. Ama İsa nedense kendisiyle ilgili haberin bu şekilde yayılmasına pek sıcak bakmıyor. Neden?

Havradan çıkınca İsa öğrencileriyle beraber yakınlarda bulunan bir eve geçti. Orada Simun Petrus'un kaynanasının ateşler içinde yattığını öğrendi. Mesih derhal hastanın yanına varıp kadını iyileştirdi. Bir anda iyileşen kaynana da hemen hizmete başladı. Olup bitenleri duyan halk cinli ve hasta olan herkesi İsa'nın yanına getirmeye başladılar. Böylece geç saate kadar insanlar Petrus'un evinin etrafına üşüştiler. Burada önemli bir ayrıntı daha vardır. Günümüzde bazı insanlar İsa'nın cinleri kovduğunu okuyunca bu ibareyi o dönemde bilinmeyen bir takım hastalık için kullandığını sanıyor. Kötü ruhların varlıklarına inanmadıkları için böyle düşünüyorlar. Başka bir grup da her hastalığın altında kötü bir ruh etkisini ararlar. Ancak yazılanlara dikkat edersek İsa'nın hem hastalara hem de cinlilere yardım ettiğini görebiliyoruz. İsa her hastaya cinli diye bakmıyordu. Aynı zamanda normal sebeplerden oluşan illetleri cinlere bağlamıyordu. Sonuç olarak bazı hastalıkların olağan nedenlerden ve bazısının olağanüstü sebeplerden kaynaklandığını görüyoruz. İsa Mesih bunları ayırt etmeye dikkat ettiği gibi bizler de dikkatli olmalıyız. Çok yoğun bir geceden sonra sabah erkenden İsa evden çıkıp ıssız bir yere gidip duaya yönelir. Mesih bunu sık sık yapar çünkü ruhsal olarak tabiri

yerindeyse şarj olmak için Baba'yla zaman geçirmeye ihtiyaç hissediyordu. Tanrı'nın Oğlu Mesih buna ihtiyaç duyduysa düşünün artık bizim daha ne kadar çok ihtiyacımız var. Öğrencileri onu bulunca İsa'yı bir daha halkın yanına getirmek niyetindeler ama İsa bunu istemedi. Mesih tek bir yerde kalıp insanları etrafında toplamak yerine köyleri tek tek dolaşmayı tercih ediyordu. Ama neden?

Bu sırada cüzamlı biri Mesih'in yanına varıp, 'İstersen beni temiz kılabilirsin' diye yalvarır. O dönemde cüzam en korkunç ve en bulaşıcı hastalık olarak biliniyordu. Bu ilete bulaşan kişiler acı duymadıkları için farkında olmadan kendi kendilerine zarar verirler. Cüzamlılar toplumdan uzak yapayalnız yaşarlardı çünkü herkes onlardan korkuyordu. Ama İsa çok farklı bir karşılık veriyor. Acınacak halde olan adamı görünce yüreği sızladı ve ona şifa vermek için özellikle ona dokundu. Anında adamın cüzamı geçti ve tertemiz oldu. Ancak İsa daha önce yaptığı gibi bunun haberini her yere yaymamasını rica eder. Yine soruyoruz, neden? İsa neden çekiniyor? Bunun cevabını bölümün sonunda alıyoruz. Mesih'in uyarısına uymayan adam yaptığı her yere yayınca İsa artık kentlere giremez oldu çünkü herkes etrafına yığılıyordu. İsa'nın popüler olmak gibi bir derdi yoktu. Aynı zamanda kendi kişisel menfaatlerini güden insanlardan sakınıyordu. İsa Mesih ruhsal ihtiyaçlarını fark eden insanlara ulaşmaya çalışıyordu. Bu yüzden kalabalıklardan kaçınıyordu.

YENİ ŞARAP

Markos 2:1-28

1 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu. 2 O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu. 3 Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. 4 Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler. 5 İsa onların imanını görünce felçliye, «Oğlum, günahların bağışlandı» dedi. 6-7 Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: «Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?» 8 Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, «Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?» dedi. 9 «Hangisi daha kolay, felçliye, «Günahların bağışlandı» demek mi, yoksa, «Kalk, şilteni topla, yürü» demek mi? 10-11 Ne var ki, İnsanoğlu'nun

yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...»» Sonra felçliye, «Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!» dedi. 12 Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, «Böylesini hiç görmemiştik» diyorlardı.

13 İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı. 14 Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, «Ardımdan gel» dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti. 15 Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı. 16 Ferisiler'den bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, «Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?» diye sordular. 17 Bunu duyan İsa onlara, «Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var» dedi. «Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.»»

18 Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip, «Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?» diye sordular. 19 İsa şöyle karşılık verdi: «Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar! 20 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tutacaklar. 21 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur.»»

23 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar. 24 Ferisiler İsa'ya, «Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?» dediler. 25 İsa onlara, «Davut'la yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davut'un ne yaptığını hiç okumadınız mı?» diye sordu. 26 «Başkâhin Aviyatar'ın zamanında Davut, Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi.» 27 Sonra onlara, «İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı» dedi. 28 «Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.»»

AÇIKLAMA: Bubölümde İsa din bilginleriyle sık sık çatışıyor. Aralarında yaşanan gerginliğin sebebini şu benzetmeyle özetler: Yeni şarap eski tulumlara doldurulmaz. Ferisiler İsa'yı kendi kalıplarına sokmaya çalışıyorlardı ama Mesih'in tarzı ve öğretisi çok farklıydı. Daha önce gördüğümüz gibi insanlar şifa bulmak için İsa'nın yanına akın ediyorlardı. Buldukları yer öyle dolup taşı ki ihtiyacı olan insanlar içeri giremiyorlardı. Bu sırada felçli arkadaşlarını şiltede taşıyan dört kişi İsa'ya ulaşmak için başka bir yol deniyorlar. Evin damına çıkıp bir delik açarak felçli adamı Mesih'in önüne indirmeye başarıyorlar. İmanlarına hayret eden İsa hemen hasta adamla ilgileniyor. Ancak onu ayağa kaldırmak yerine 'Oğlum, günahların bağışlandı' diyerek söze başlar. Olup bitenleri izleyen din bilginleri buna çok şaşırıp aralarında hemen mırıldanmaya başlarlar: 'Bu adam neden böyle konuşuyor, kendini ne sanıyor?' Anlamadıkları esas şu: Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir? Bu çok doğru! Hiç bir insan başkasının günahını bağışlayamaz. Bu açıdan İsa'nın böyle bir şey söylemesi gerçekten şaşırtıcı hatta küfür sayılır. Ancak İsa normal bir insan değil, O Tanrı'nın Oğlu'dur. Nitekim onlar bir şey söylemeden İsa ruhunda ne düşündüklerini bile sezebildi. Sonra İsa ilginç bir soru sorar: Birine 'günahların bağışlandı' demek mi kolay yoksa 'kalk, yürü' demek mi daha kolay? Tabi ki günahların bağışlandı söylemek daha kolay çünkü hiç kimse gerçekten işe yaradığını bilemez. Ancak birinin hastalığına bariz bir şekilde son vermek esas zor olmandır. Sonunda İsa insanların günahlarını bağışlamaya yetki sahibi olduğunu kanıtlamak için felçli adama şifa verir. Bununla İsa Mesih esas Tanrı olduğunu da kanıtlamış oldu. Tabi din bilgileri bunu hiç hoş karşılamadılar.

Ardından İsa şaşırtıcı bir şey daha yapar. Mesih'in ardından gelen bir kaç havarisi vardı ama bu sefer de İsa Roma'ya vergi toplayan ve dolayısıyla hiç kimsenin sevmediği Levi isminde bir adamı yanına çağırır: "Ardımdan gel!" Deyince Levi de kalkıp Mesih'in diğer havarilerine katılır. Bu yetmemiş gibi İsa Levi'nin arkadaşlarıyla aynı sofraya oturur. Tabi bunlar da din bilginlerinin gözlerinde oldukça günahkâr sayılan kimselerdi o yüzden Mesih gibi ruhsal bir adamın toplumun dışladığı bu gibi insanlarla oturup kalkması çok ayıplanırdı. Ferisiler İsa'nın öğrencilerine gelip, 'Öğretmeniniz niçin böyle bir şey yapıyor?' diye sormalarına karşı Mesih 'Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var'der. Ne demek istiyordu? Ferisiler kendilerini 'sağlam' sanıyorlardı o yüzden Mesih'e iman etmiyorlardı. Fakat 'günahkâr' dedikleri bu insanlar ruhsal anlamda hasta olduklarını kabul ettikleri için İsa'ya akın ediyorlardı. Burada iman etmenin en temel prensibini görüyoruz. Tanrı'ya geldiğimizde öncelikle günahlarımızın farkınavarıp Rab'bin yardımına muhtaç olduğumuzu kabul

etmeliyiz. Başka türlü kendimizi 'sağlam' gördüğümüz sürece Tanrı'nın lütfundan yararlanmamız mümkün değil.

Daha sonra İsa din bilginleriyle yine bir takım tartışma yaşar. Birincisi oruçla ilgilidir. İnsanlar Mesih'in öğrencilerini Ferisiler'in kalıbına sokmaya çalışıyorlardı ama İsa buna izin vermiyor. Burada kendini bir güveye benzeterek İsa oruç tutmanın zamanı olmadığını belirtir. Tabi ki aralarından ayrıldıktan sonra öğrencilerin oruç tutmaları doğaldır, nitekim bugüne dek Mesih imanlıları zaman zaman belli durumlar karşısında oruç tutarlar. Ama mesele oruç değil, mesele İsa'yı kendi yanlarına çekmektir, ama Mesih buna izin vermiyor. Daha sonra Şabat Günü'yle ilgili olarak yine benzer bir anlaşmazlık yaşadılar. Ferisiler Mesih'in kendi oluşturdukları kurallara uymasını istiyorlardı ama İsa onlara boyun eğmiyor çünkü O Kral Davut'tan bile daha üstün bir konuma sahip 'Şabat'ın Rab'bidir'. İsa yaşananları eski bir elbiseye dikilen yeni kumaş parçasına benzetir. Tabi ki tutmaz çünkü yama çeker ve elbise yırtılır. Aynı şekilde eski tulumlara yeni şarap doldurulmaz çünkü şarap mayalanma süresince şişer. Eski deri tulumlar daha fazla büyüyemez o yüzden yeni tulumlara koyulur. Burada İsa, Ferisiler'in öğretisini eski tulumlara benzetiyor, kendi öğretisiyse yeni bir şarap gibidir. Yeni ürün eski kalıba uymadığı gibi Mesih'in öğretisi din bilginlerinin eskimiş ve çürümeye mahkûm kalıbına asla uymayacaktır.

style="position: absolute; top: 0.59cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

MESİH'İN AİLESİ

Markos 3:1-35

1 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. 2 Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı. 3 İsa, eli sakat adama, «Kalk, öne çık!» dedi. 4 Sonra havradakilere, «Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?» diye sordu. Onlardan ses çıkmadı. 5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu kederlendirmişti. Adama, «Elini uzat!» dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapsağlam oluverdi. 6 Bunun üzerine

Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.

7-8 İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiye'den, Yerusalim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti. 9 İsa, kalabalığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi. 10 Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na dokunmak için üzerine üşüşüyordu. 11 Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına kapanıyor, «Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!» diye bağırıyorlardı. 12 Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.

13 İsa, dağa çıkararak istediği kişileri yanına çağırđı. Onlar da yanına gittiler. 14-19 İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

20 İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. 21 Yakınları bunu duyunca, «Aklını kaçırmış» diyerek O'nu almaya geldiler. 22 Yerusalim'den gelen din bilginleri ise, «Baalzevul O'nun içine girmiş» ve «Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor» diyorlardı. 23 Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. «Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?» dedi. 24 «Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. 25 Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. 26 Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. 27 Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir. 28-29 doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur.» 30 İsa bu sözleri, «O'nda kötü ruh var» dedikleri için söyledi.

31 Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip O'nu çağırđılar. 32 İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, «Bak» dediler, «Annenle kardeşlerin dışarıda, seni

istiyorlar.» 33 İsa buna karşılık onlara, «Kimdir annem ve kardeşlerim?» dedi. 34 Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: «İşte annem, işte kardeşlerim! 35 Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.»

AÇIKLAMA: Daha önce gördüğümüz gibi Mesih baştan beri kendisini kıskanan din bilginleriyle çatışyordu. Aslında bakarsak İsa, Musa'nın Yasası'na karşı değildi, Tanrı'nın buyurduğu her şeyi eksiksizce yerine getirirdi. Ferisiler ile yaşadığı tartışmanın özü din bilginlerinin sonradan Rab'bin Yasası'na ekledikleri konulara ilişkindi. En çok çatıştığı konulardan biri de Şabat Günü'ydü. Yahudiler yasa gereği cuma akşamı güneşin batımından başlayarak cumartesi akşamına kadar her tür işten istirahate çekiliyorlardı. Aslında Tanrı bu haftada bir gün dinlenme ilkesini yaratılıştan beri bütün insanlara öğretti (Yaratılış 2:1-3). Daha sonra Musa'ya bildirilen 10 Emir'de de Şabat Günü yasası geçiyordu (M.Çıkış 20). Yalnızca zamanla din bilginleri kimse Şabat yasasını çiğnemesin diye, insanlar evden şu kadar adım atabilir gibi, ekstradan bir takım kurallar daha geliştirdiler. İşte İsa'nın tahammül edemediği kurallar bunlardı çünkü Ferisiler aslında Yasa'yı uygulamaktan çok herkesin kendi çıkarttıkları kurallara uymalarını istiyorlardı. Şimdi bir daha Şabat gününde İsa havraya geldiğinde eli sakat bir adamla karşılaşır. İsa'yı suçlamak için neden arayan din bilginleri sabırsızlıkla Mesih'in ne yapacağını merak ediyorlar. İsa da basit bir soru sorar: 'Kutsal Yasa'ya göre Şubat Günü iyilik yapmak mı doğru, yoksa kötülük yapmak mı?' Tabi ki bunun cevabı oldukça barizdir: Elbette ki iyilik! Ancak din bilginleri bunu söylemekten kaçınıyor çünkü yürekleri taş kesilmiş durumundaydı. Buna çok üzülen İsa adamı derhal iyileştiriyor, Ferisiler ise Mesih'i yok etmek için düşmanları olan Hirodes yanlılarıyla beraber komplo kurmaya başlarlar.

Böylece İsa artık havralarda değil dışarda, kâh denizin kenarında kâh dağın başında kendisini izleyenlere ders vermeyi sürdürüyordu. Sıradan halk İsa'yı çok seviyor, özellikle kendini beğenmiş din bilginlerine meydan okuması onların hoşuna gidiyordu. Bu şekilde insanlar çok uzaktan bile İsa'yı dinlemek için yanına akın ediyordu. Bazen halk öyle kalabalık oluyordu ki İsa ders vermek için bir kayığa binip sahilde duran insanlara vaaz veriyordu. Her zamanki gibi İsa hastaları iyileştirip kötü ruhlara tutulan insanları özgür kılıyordu. Tabi cinler İsa'nın kim olduğunu biliyorlardı ama Mesih'in onların reklamına ihtiyacı yoktu o yüzden konuşmalarına izin vermiyordu. Yapılacak iş büyüdükçe İsa kendisine destek olacak on iki elçi seçmeyi uygun gördü. Aslında İsrail'in eskiden beri

on iki oymak şeklinde olduğu gibi İsa'nın on iki adam belirlemesi tesadüf değildi. Bununla İsa İsrail ulusunu yenilenmeye çağırıyordu. Daha sonra Kilise Topluluğunun temellerini oluşturacak bu adamları seçerek İsa İsrail'in görevini yerine getirecek yeni bir halk oluşturmaya başladı (1.Petrus 2:9-10). Tabii Ferisiler bundan hiç ama hiç hoşlanmadılar. Hatta başkentten bir takım din bilgini oraya gelip olanları görünce öfkeden öyle kudurdular ki İsa'yı Şeytan'a çalışmakla suçlamaya kalktılar. Mesih bunu duyunca çok basit bir mantık yürüterek karşılık verdi: Şeytan Şeytan'ı nasıl kovabilir? İblis kendisine çalışan cinlerin işini bozar mı? Şeytan kendi evini yıkar mı? Sonra Mesih cinleri kovmakla yaptığını birinin evine giren adamın önce ev sahibini bağlamasına benzetir. İsa, İblis'e tutsak olan insanları kurtarmak için önce Şeytan'ı bağlaması gerekiyor. Sonunda Mesih din bilginlerinin bu noktada işledikleri günahın asla bağışlanamayacağını belirterek ettikleri küfrün ne denli korkunç olduğuna işaret eder. Kutsal Ruh'a bu şekilde küfredenin asla silinmeyecek bir günah işlediğini söyler. Gerçekten ürpertici bir sözdür. Peki, bizim bu tür bir günah işlememiz mümkün mü? Aslında Rab'bin Sözü bu şekilde lütfuna karşı gelmenin ciddiyetini bir çok yerde vurgular (İbraniler 6:4-6). Bu durumda öncelikle bu sözlerin kime ne durumda söylendiğine dikkat edelim. Din bilginleri Mesih'e zaten inanmıyorlardı ve bu şekilde onu suçladıklarına göre asla inanmak gibi bir niyetleri olmadığını belirtmiş oldular. Bir de Mesih'in kendisi mucize yaparak karşılarında durmasına rağmen inanmayı reddettiklerine göre gerçekten ümitsiz vakaydılar demek ki. Aynısını bugün bizim için söylemek mümkün değil.

Daha sonra İsa yine halk ile ilgilenirken bu sefer annesi ve kardeşleri onu aramaya gelir. Olup bitenleri duyunca iyice endişelendiler demek. Kalabalıktan ötürü Mesih'in yanına gelemedikleri için ona ancak bir mesaj iletiyorlar. Bu arada unutmayalım ki İsa'nın kardeşleri henüz kendisine inanmıyorlardı (Yuhanna 7:1-5). İsa'ya 'ailen dışarda, seni çağırıyor' deyince Mesih çok ilginç bir cevap verir: Kimdir annem ve kardeşlerim? Sonra kendisini izleyenleri işaret ederek, 'İşte annem ve kardeşlerim!' der. Bu sözlerle İsa hiç bir taraf tutmadığını en açık şekilde belirtir. Onun için etnik kimlik olsun, din arkadaşları olsun, aile olsun, Tanrı'ya bağlı kalmanın yanında hiç bir önemleri yoktu. Dediği gibi, 'Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kız kardeşim ve anne odur'. Bu söz bugün de tüm hepimiz için geçerlidir. Her kim Tanrı'nın isteğini yerine getirmek üzere Mesih'in ardından gidiyorsa kutsal ailesinin mensubu sayılır. Mesih de böylelerine kardeş diye hitap etmekten hiç utanmaz (İbraniler 2:11).

style="position: absolute; top: 1.54cm; left: 0cm; margin-left: 0.04cm"

EGEMENLİĞİN SIRLARI

Markos 4:1-34

1 İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu. 2-3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, «Şunu dinleyin» dedi. «Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. 5 Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından hemen filizlendi. 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldu, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi. 8 Kimi ise iyi toprağı düştü, büyüüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi.» 9 Sonra İsa şunu ekledi: «İşitecek kulağı olan işitsin!»»

10 Onikiler'le öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular. 11 O da onlara şöyle dedi: «Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır. 12 Öyle ki, «Bakıp bakıp görmesinler, Duyup duyup anlamasınlar da, Dönüp başışlanmasınlar.» »

13 İsa sonra onlara, «Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?» dedi. «Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? 14 Ekincinin ektiğı, Tanrı sözüdür. 15 Bazı insanlar sözün ekildiğı yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür. 16-17 Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre

dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler. 18-19 Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. 20 İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir.»

21 Onlara, «Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?» dedi. «Kandilliğe koymak için değil mi? 22 Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. 23 İşitecek kulağı olan işitsin!» 24 İsa şöyle devam etti: «İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta daha fazlası verilecek. 25 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.»

26 Sonra İsa şöyle dedi: «Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer. 27 Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. 28 Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. 29 Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir.»

30 İsa sonra şöyle dedi: «Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım? 31-32 Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir.» 33 İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı. 34 Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.

AÇIKLAMA: Mesihharika bir öğretmendi. Bazı öğretmen çok bilgili olabilir ama dinleyicilerin anlayacağı şekilde öğretmedikten sonra söyledikleri havada kalır. Mesih sözünü ettiği Göklerin Egemenliği'nin sırlarını sıradan halkın anlayabileceği güncel örnekler ve renkli benzetmeler kullanarak aktarırdı. Bu şekilde çocuklar bile Mesih'in ne dediğini rahatlıkla anlayabiliyorlardı. Aynı zamanda İsa bu şekilde kendisine düşman kesilen din bilginlerine karşı öğretisini kamufle etmiş oluyordu. Böylece yalnızca yüreği açık olanlar anlatmak istediği sırları çözebiliyorlardı. Bu bölümde Mesih birçok benzetmeye başvurarak Göksel

Egemenliğin içyüzünü göstermekle beraber esas kimlerin ona layık görüleceğini anlatır. İlk benzetmede tohum eken bir çiftçi söz konusudur. Tohumu sağa sola saçar ancak her tohumdan arzu ettiği güzel ürünü bulamıyor. Neden? Çünkü her tarlada olduğu gibi bu tarlada da bazı sıkıntılar vardır. Tarlanın kenarında insanların yol olarak kullandığı sertleşmiş patikalar var, dolayısıyla oraya düşen tohum kök salamadığı için kuşlara yem oluyor. Tohumların bazıları kayalık yerlere denk gelir. Oraya düşen tohumlar hemen filizlenir ancak kök salamadıkları için kısa bir süre sonra kuruyup gidiyor. Başka tohumlar dikenlere denk gelir. Bunlar başta güzel gelişir fakat büyüyünce dikenlerin gazabına uğruyor. Yine de tohumun bir kısmı güzel topraklara düşüyor ve beklenen ürünü sağlıyor.

Peki, oldukça basit bu benzetmeyle İsa neyi anlatmaya çalışıyor? Hatırlarsak bir önceki bölümde din bilginlerinin Mesih'i İblis'e çalışmakla suçladığını gördük. Burada İsa bu gibi insanların yürekleri neden bu kadar sert olduğunu açıklar. Tanrı'nın Sözü'nü temsil eden tohum çok farklı yüreklerle denk gelebilir. Bazıların yüreği aşırı baskıdan dolayı nasırlaşmış olabilir dolayısıyla yüreklerine ekilen sözü hiç algılayamıyor bile. Başkalarının yüreği taşlarla doludur, böylece Rab'bin sözünü sevinçle kabul etseler bile gelen zorluklara hiç katlanamıyor çünkü kökleri derine inmiyor. Bazıların yüreği dikenli toprağa benzer, aslında çok isteklidirler ancak dünyasal kaygılar ve daha başka dünyevi hevesler yüreklerine ekilen Tanrı Sözü'nü boğuyor. Ancak yüreği açık ve temiz olanlar gelen kutsal sözü hem kabul eder hem de verimli bir şekilde karşılık verir. Bizler de bu gibi manzaralarla çok kez karşılaştık. Bir insan Rab'bin müjdesine heyecanla karşılık verebilir ancak aileden gelen baskılardan dolayı ya da dünyanın caziplerinden dolayı bir süre sonra kayıplara karışır. Bazısı Mesih'in dönemindeki Ferisiler gibi ilk tohumu benzer çok sert bir yüreğe sahip olabilir. Böyle Rab'bin Sözü'nü ne kadar duysalar bile yürekleri müsait olmadığı için tövbeyle karşılık vermiyor. Yine de bazıların yüreği gerçek anlamda Rab'bin gerçeğini kabul etmeye hazır ve bir süre sonra harika bir ürün verir. İlerleyen ayetlerde İsa bu durumu saklanmış bir kandile benzetir. Yandıkça herkes tarafından görülür ve takdir edilir. Aynı şekilde Rab'bin ışığına gelen ve O'nun sevgisinden beslenen tohum eninde sonunda harika bir meyve verir. Rab Tanrı da çok meyve vermemizle yüceltilir (Yuhanna 15:8). Bununla beraber Rab'be olan imanımızın ölçüsüne göre bereketini biçeceğimiz de kesin: Ne ekersek onu biçeriz! Rab'bin işlerinde verimli olursak gün geçtikçe verimliliğimiz de artar.

Rab'bin Egemenliğini tarif etmek için İsa iki benzetme daha anlatır. Birincisinde yine bir ikinci söz konusudur. Adam yeri geldiğinde kendisine düşen görevi yapar, tohum saçar. Ama bundan başka bir şey yapamaz

çünkü gerisini Rab'be bırakması gerek. Tanrı'nın nimetleriyle donatılmış toprak gelen yağmurla harika bir ürün yetiştirir. Bu durumda ikinci dua etmekten ve beklemekten başka bir şey yapamaz. Hasat için Tanrı'ya güvenmesi gerekir. Benzer şekilde Tanrı'nın Egemenliği insanların yüreklerine ekilen tohumların büyümesine kalmıştır. Bize düşen görev ikinci gibi tohumu saçmak ve sabırla beklemek, gerisi Rab'bin işidir (Yakup 5:7-8, 1.Kor 3:6-17). İkinci benzetmede İsa Tanrı'nın Egemenliğini hardal tohumuna benzetir. Hardal tanesi pirinçten de küçük minik bir tohumdur. Ama ne ilginçtir ki ondan yetişen hardal bitkisi koskoca bir ağaca dönüşebilir. Bu örnekle İsa küçümsenecek kadar küçük bir tohum gibi başlayan Tanrı'nın Egemenliğinin zaman geçtikçe bir hayli büyüceğini belirtir. Söylediği bu söz aslında son iki bin yıl içinde devamlı büyüyen kilisenin bünyesinde gerçekleşti. Bir avuç insanla başlayan kilise topluluğu şimdi dünyanın her dört yanına ulaştı. Tarih içinde de Mesih'in öğretisinin medenileşen topluluklar üzerindeki etkisi tartışılmaz bir gerçektir. Günümüzde binlerce dile çevirilen Rab'bin Sözü sayesinde de İsa'nın adı her lisanda yüceltiliyor. Mesih'in dediği bu şekilde fazlasıyla yerine gelmiş oldu.

style="position: absolute; top: 1.1cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

MESİH'İN KUVVETİ

Markos 4:35-5:43

35 O gün akşam olunca öğrencilerine, «Karşı yakaya geçelim» dedi. 36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı. 37 Bu sırada büyük bir

fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. 38 İsa, teknenin kış tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, «Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?» dediler. 39 İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, «Sus, sakin ol!» dedi. Rüzgar dindi, ortalık sültilman oldu. 40 İsa öğrencilerine, «Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?» dedi. 41 Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, «Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?» dediler.

5:1 Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. 2 İsa teknedeki ineri inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı. 3 Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu. 4 Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu. 5 Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu. 6 Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. 7 Yüksek sesle haykırarak, «Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!» dedi. 8 Çünkü İsa, «Ey kötü ruh, adamın içinden çık!» demişti. 9 Sonra İsa adama, «Adın ne?» diye sordu. «Adım Tümen. Çünkü sayımız çok» dedi. 10 Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı. 11 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. 12 Kötü ruhlar İsa'ya, «Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim» diye yalvardılar. 13 İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. 14 Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı. 15 İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, akli başına gelmiş, oturmuş görünce korktular. 16 Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar. 17 Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı. 18 İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, «Seninle geleyim» diye yalvardı. 19 Ama İsa adama izin vermedi. Ona, «Evine, yakınlarının yanına dön» dedi. «Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.» 20 Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşırıp kalıyordu.

21 İsa tekneye karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu. 22-23 Bu sırada havra

yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, «Küçük kızım can çekişiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!» diye yalvardı. 24 İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nu sıkıştırıyordu. 25 Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. 26 Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti. 27 Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu. 28 İçinden, «Giysilerine bile dokunsam kurtulurum» diyordu. 29 O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. 30 İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, «Giysilerime kim dokundu?» diye sordu. 31 Öğrencileri O'na, «Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, «Bana kim dokundu» diye soruyorsun?» dediler. 32 İsa kendisine dokunanı görmek için çevresine bakındı. 33 Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı. 34 İsa ona, «Kızım» dedi, «İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun.» 35 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, «Kızın öldü» dediler. «Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?» 36 İsa bu sözlerle aldırmadan havra yöneticisine, «Korkma, yalnız iman et!» dedi. 37 İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. 38 Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı. 39 İçeri girerek onlara, «Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?» dedi. «Çocuk ölmedi, uyuyor.» 40 Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi. 41 Çocuğun elini tutarak ona, «Talita kumi!» dedi. Bu söz, «Kızım, sana söylüyorum, kalk» demektir. 42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı. Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı. 43 İsa, «Bunu kimse bilmesin» diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

AÇIKLAMA: Bubölümde Mesih'le geçirilen bir günün ne kadar maceralı olduğunu görüyoruz. Mesih yardımına başvuran kalabalıklarla her gün uğraşmaktan bir hayli yorulmuştur o yüzden öğrencileriyle birlikte ıssız bir yerlere çekilmek istedi. İsa, tekneye binince kopmakta olan fırtınaya hiç aldırmadan teknenin arka tarafında hemen uykuya daldı. Celile Gölü'nde

kopan bu tür fırtınalar bugün de çok meşhur çünkü kuzeydeki dağlardan aniden gelen rüzgârların etkisiyle gölün suları çabucak dalgalanabiliyor. O yüzden yerel halk göle 'deniz' adını vermişti, çünkü denizin dalgaları kadar birden yükselebiliyor. Bu sırada öyle şiddetli bir fırtına koptu ki tecrübeli balıkçı olan öğrenciler bile 'Öleceğiz!' diye bağırarak canları için korkmaya başladılar. Özellikle Mesih'in oldukça acil bu duruma hiç aldırmamasına çok şaşırdılar. İsa'yı nihayet uyandırmaya başardıkları zaman Mesih ayağa kalkıp rüzgârı azarladı ve gölü tek cümleyle sakinleştirdi. Sonra öğrencilerine dönerek, 'Neden korktunuz, imanınız ne oldu?' diye sordu. Bu sefer öğrenciler Mesih'in olağanüstü yetkisi ve kuvveti karşısında daha da korktular: 'Bu adam kim ki, rüzgâr da göl de O'nun sözünü dinliyor?' Peki, Mesih neden onları azarladı? Çünkü onlar şunu bilmeleri gerekiyordu ki İsa teknedeyken batması mümkün değildi. Bizler de bazen hayatımızda aniden baş gösteren fırtınalar karşısında 'Öleceğiz' diye bağırarak, Rab'bin yardımımıza neden hemen gelmediğine şaşırabiliriz. Ancak şunu asla unutmamız ki Mesih bizimle beraber iken başımıza ne gelirse gelsin emniyettediriz.

Gölün karşı yakasına varınca daha da ürkütücü bir manzarayla karşılaşılır. Cine tutulmuş çılgın atan bir adam yanlarına koşup geliyordu. Bu zavallı adam kötü ruhların etkisinde öyle kaldı ki yıllarca yalnız başına mezarlar arasında yaşıyordu. İnsanlar onu zincirler ve kösteklerle zapt etmeye çalıştılar ama hiç işe yaramadı çünkü cinlerin gücüyle her tür zinciri parçalayabiliyordu. Böylece korkusundan kimse oralara uğramıyordu ama Mesih korkmuyordu. Cinli adam Mesih'in yanına varınca önünde yere kapandı çünkü İsa'nın kim olduğunu biliyordu. Adamın içindeki kötü ruhlar Mesih'e onları kovmaması için yalvarmaya başlıyorlar. 'Tümen' sözünden anlaşıldığı gibi adamın bedeninde binlerce cin barınıyordu. Sonra İsa kötü ruhların ricası üzerinde onları yakınlarında otlayan domuz sürüsüne gönderir. Birden kötü ruhların etkisinde kalan binlerce domuz dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğulurlar. Oldukça ilginç bu manzaradan cinlerin kalabalık sayısını ve korkunç etkilerini anlayabiliyoruz. Kötü ruhlar araç olarak kullandıkları birinin bedenine ihtiyaç duyarlar. Bir insan kendini aldatıcı işleyişlerine açıp kendisini manipüle etmelerine müsaade ederse cinler mümkünse onu ölüme kadar sürüklemeye çalışırlar. Tabi her cinli bu adam kadar korkunç bir durumda olmayabilir. Kötü ruhlar çok sinsi çalışırlar ve çoğu zaman hiç çaktırmadan insanların hayatlarındaki işlerini sürdürler. Ama önemli olan şu ki cinlerin oyunu ne olursa olsun Mesih'in yetkili adıyla son verilebilir. Olayın sonunda adamın ne denli değiştiğini görüyoruz. Ne var ki o bölgedeki insanlar kurtulmuş adamı

kutlamak yerine uğradıkları maddi ziyandan dolayı İsa'nın bir an evvel bölgelerini terk etmesini talep ederler.

Şimdiye kadar bir gün içinde Mesih'in hem doğa hem de cinler üzerindeki kuvvetini gördük. Gölün karşı yakasına dönünce kalabalıklar yine Mesih'in etrafında toplanır. Bu arada topluluğun hatırı sayılır önderlerinden biri Yair ölmekte olan kızı için Mesih'in yardımına başvurur. İsa kalabalığın içinden adamla birlikte evine gitmeye çalışırken ilginç bir durum yaşanır. Adı bilinmeyen ve on iki yıldır kanama geçiren bir kadın vardır. Tüm çabalarına rağmen bir türlü iyileşememiştir şimdi son umut olarak Mesih'in giysisine dokunarak iyileşeceğine inanıyor. İsa'nın etrafını sıkıştıran kalabalığın arasından bir şekilde Mesih'in mintanına dokunmaya başaran kadın birden iyileştiğini fark eder. İçinden şifa gücünün aktığını hisseden İsa da birden duruyor ve etrafına bakarak, 'Bana kim dokundu' diye soruyor. Tabii olup bitenden habersiz olan diğer herkes sorusuna şaşırıyor. Büyük korkuya kapılan kadın titreyerek İsa'nın önüne gelip ayaklarına kapanıyor. Yaşadıklarını duyan Mesih de 'Kızım, imanının senin kurtardı, esenlikle git, acıların son bulsun' der. Burada İsa'nın amacı elbette ki kadını rencide etmek değil, aksine ona sevgisini kanıtlamaktır. Bu arada Yair'in kızının öldüğü duyuluyor. Gelen habere hiç aldırmayan İsa da Yair'e 'Korkma, yalnız iman et' diye söyler. Eve gelince İsa herkesi susturur. Sonra kızın cesedinin yanına gelip 'Kızım, kalk' diyerek elinden kaldırır. On iki yaşındaki kız birden canlanır ve yürümeye başlar. Bununla İsa hayatın en büyük tehdidi olan ölümün üzerindeki gücünü de kanıtlamış bulunuyor.

MESİH'İN ÜNÜ

style="position: absolute; top: 2.34cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

Markos 6:1-56

1 İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler. 2 Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşırıp kaldı. «Bu adam bunları nereden öğrendi?» diye soruyorlardı. «Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor? 3 Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?» Ve gücenip O'nu reddettiler. 4 İsa da onlara, «Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez» dedi. 5 Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı. 6 Halkın imansızlığına şaşıyordu. İsa çevredeki köyleri dolaşır öğretiyordu.

7 On iki öğrencisini yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. 8 Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götüreceklerdi. 9 Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, «İki mintan giymeyin» dedi. 10 «Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılıncaya dek hep aynı evde kalın» diye devam etti. 11 «İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!» 12 Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. 13 Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.

14 Kral Hirodes de olup bitenleri duydu. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, «Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur» diyordu. 15 Başkaları, «O İlyas'tır» diyor, yine başkaları, «Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir» diyordu. 16 Hirodes bunları duyunca, «Başını kestirdiğim Yahya dirildi!» dedi. 17-18 Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu

kadınla evlenince Yahya ona, «Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır» demişti. 19 Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu. 20 Çünkü Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu. 21 Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu. 22 Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti. Kral genç kıza, «Dile benden, ne dilersen veririm» dedi. 23 Ant içerek, «Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm» dedi. 24 Kız dışarı çıkıp annesine, «Ne isteyeyim?» diye sordu. «Vaftizci Yahya'nın başını iste» dedi annesi. 25 Kız hemen koşup kralın yanına girdi, «Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum» diyerek dileğini açıkladı. 26 Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi. 27 Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti. 28 Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü. 29 Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.

30 Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar. 31 İsa onlara, «Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de biraz dinlenin» dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı. 32 Tekneye binip tek başlarına تنها bir yere doğru yol aldılar. 33 Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı. 34 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı. 35-36 Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsa'ya gelip, «Burası ıssız bir yer» dediler, «Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.» 37 İsa ise, «Onlara siz yiyecek verin» diye karşılık verdi. Öğrenciler İsa'ya, «Gidip iki yüz dolarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?» diye sordular. 38 İsa onlara, «Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın» dedi. Öğrenip geldiler, «Beş ekmekle iki balığımız var» dediler. 39 İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu. 40 Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu. 41 İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında

paylaştırdı. 42-43 Herkes yiyip doydu. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar. 44 Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.

45 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. 46 Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı. 47-48 Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. 49 Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce O'nu hayalet sanarak bağırıştılar. 50 Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, «Cesur olun, benim, korkmayın!» dedi. 51 Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi. 52 Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.

53 İsa'yla öğrencileri gölü aştılar, Gennesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar. 54 Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı. 55 Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar. 56 Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

AÇIKLAMA: Hizmetinedevam ederken İsa çok farklı tutumlarla karşılaştı. Kendi köylüleri O'na inanmazken diğer köylerden akın edenler Mesih'e hayrandılar. Halkın çoğu İsa'yı çok seviyordu ama dini ve siyasi önderler O'ndan nefret ediyordu. En başta İsa'nın büyüdüğü Nasıra halkının tepkisini görüyoruz. İsa'yı çocukluktan beri tanıyan bu insanlar kendisini küçümsüyorlardı. Mesih hizmetine başlamadan önce muhtemelen genç yaşta kaybettiği üvey babası Yusuf'un mesleği olan marangozluğa devam etmiş ve kardeşleri büyüyene kadar ailesinin ihtiyaçlarını karşılamıştı. Böylece kardeşleri dâhil olmak üzere kendisiyle birlikte büyüyenler İsa'yı bir türlü Mesih olarak kabul etmek istemiyorlardı. O yüzden İsa imansızlıklarından dolayı aralarında pek mucize yapamadı. Ardından Mesih öğrencilerini köylerde mesajını yaymaya gönderir. İlginçtir ki İsa mucize yapma ve kötü ruh kovma muhteşem yetkisini öğrencileriyle paylaşmaktan kaçınmıyor. Onları da bu kutsal hizmete paydaş kılıyor. Ancak İsa bu hizmeti üstelenen öğrencilerine bunu oldukça mütevazı bir

şekilde sürdürmeleri gerektiğini vurgular. Böylece on iki havari Mesih'ten aldıkları yetkiyle tüm yöreyi dolaştılar ve Rab'bin harikalarına şahit oldular.

Bu sırada Mesih'in adıyla yapılan harika işler Celile Kralı olan Hirodes'in kulağına erişti ve çok şaşırıldı. Hatta vicdan azabından dolayı İsa'nın öldürmüş olduğu Yahya'nın dirilmiş versiyonu olduğunu düşünmeye başladı. Sonra Kral Hirodes'in Yahya'yı nasıl öldürttüğünü okuyoruz. Hirodes, babası 'Büyük' Hirodes kadar olmasa da, oldukça gaddar ve ahlaksız bir insandı. O kadar ki kardeşi Filipus'un karısı olan Hirodiya'ya göz dikip yanına aldı. Bunu duyan Yahya, Kral'ın yaptığı evliliğin yanlış olduğunu söylemekten kaçınmadı. Buna dayanamayan Hirodes de Yahya'yı tutuklatıp zincire vurdu. Tabii, Kral Hirodes itibarını korumaya çalışıyordu ama insan olarak Yahya'ya hayranlığını da gizleyemiyordu. Ne var ki Yahya'ya kin bağlayan eşi Hirodiya peygamberi yok etmek için fırsat kolluyordu. Hirodes'in doğum günü gelince kızını kralın önünde dans etmek üzere misafirleri önüne salıyor. Genç kız erotik dansını tamamlayınca büyülenmiş bulunan babası ona ne isterse vereceğine söz verir. Böylece Hirodiya'nın teşviğiyle Yahya'nın başını tepsi üzerinde getirilmesini talep eder. Böylece misafirlerinin gözlerinden düşmek istemeyen Kral hayranlık duyduğu Yahya'nın başını kestiriyor. Bu trajik olayın haberi Mesih'e ulaşınca çok derinden üzüldü. Bu sırada seyahatlerinden henüz dönen havarileri de alıp dinlenmek için gölün karşı yakasına geçmek ister. Ne var ki, güzergâhını tahmin eden halk vardıkları yerde O'nu bekliyor. Onları kırmak isteyen Mesih yine de hastalarına şifa verir ve Rab'bin sözünü öğretir. Ama akşam olunca herkesin aç olduğu ve yiyecek alabilecekleri yerlerden uzak oldukları anlaşılıyor. Her zamanki gibi halka acıyan İsa yine mucizevi bir şekilde ihtiyaçlarını karşılıyor. Bunu beş ekmek ve iki balıkla gerçekleştiriyor. Göklerdeki Babasına dua ettikten sonran elinde bulunan ekmekle balığı çayırdaki oturan binlerce insanlara dağıtmaya başlar. Herkes doyduktan sonra da başta imansızlık yapan havarilere 12 sebep dolusu yemek kalır.

Artık iyice yorulmuş bulunan İsa dua ederek Baba ile vakit geçirmek üzere öğrencilerini salar ve kendiside dağa çekilir. Mesih'in bunu sıklıkla yaptığını görüyoruz çünkü Tanrı'yla geçirdiği zaman olmazsa olmazdı. Bu sırada öğrencileri yine fırtınaya yakalanmış kürek çekmekte zorluk çekiyorlardı. Sabaha karşı İsa da gölün dalgaları üzerinde yürüyerek yanlarına geldi. Belki onları korkutmak istemediği için yanlarından geçmek niyetindeydi ama kendisini fark etmeleri üzerinde İsa, 'Cesur olun, benim, korkmayın!' diyerek onları sakinleştirmeye çalıştı. Buldukları tekneye binince birden dalgalar yatıştı ve rüzgâr dindi. Öğrencileri hayranlık içinde

şaşakaldılar. Aslında beş ekmekle iki balıktan beş binden fazla kişiye yemek çıkartan Mesih'in suyun üzerinde

style="position: absolute; top: 0.29cm; left: 0cm; margin-left: 0.04cm" yürümesine de şaşımamaları gerekiyordu. Ama gerçek şu ki hayatımızda Rab'bin ne kadar çok mucizesine şahit olsak da zaman zaman içinden çıkılmaz dediğimiz durumlardan bizi kurtarınca yine de şaşırıyoruz. Yani kendisine ne kadar inandığımızı söylesek de sürekli olarak imanımızı daha da büyüten olaylarla karşı karşıya kalabiliyoruz. Karşı yakaya gelince kalabalıklar hazır bekliyorlardı. Artık Mesih'in ünü öyle büyüdü ki köy, kent her yerden insanlar geliyordu. Bazısı kalabalıktan ötürü ona ulaşamayınca yalnızca elbisesine dokunma ümidiyle yaklaşıyordu ve hepsi dokunanların hepsi şifa buluyorlardı.

İNSANI KİRLETEN

Markos 7:1-37

1 Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar. 2 O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler. 3 Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. 4 Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar. 5 Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, «Öğrencilerin neden

atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?» diye sordular. 6 İsa onları şöyle yanıtladı: «Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, «Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. 7 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.» 8 Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz.» 9 İsa onlara ayrıca şunu söyledi: «Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz! 10 Musa, «Annene babana saygı göstereceksin» ve, «Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir» diye buyurmuştu. 11-12 Ama siz, «Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok» diyorsunuz. 13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.» 14 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, «Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin» dedi. 15-16 «İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.» 17 İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular. 18 O da onlara, «Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?» dedi. «Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? 19 Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır.» İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu. 20 İsa şöyle devam etti: «İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. 21-22 Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. 23 Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir.»

24 İsa oradan ayrılarak Sur bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi. 25 Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsa'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı. 26 Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkıandı. Kızından cini kovması için İsa'ya rica etti. 27 İsa ona, «Bırak, önce çocuklar doysunlar» dedi. «Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir.» 28 Kadın buna karşılık, «Haklısın, Rab» dedi. «Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kırıntılarını yer.» 29 İsa ona, «Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin» dedi. 30 Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.

31 Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek tekrar Celile Gölü'ne geldi. 32 Ona sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar. 33 İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun diline dokundu. 34 Sonra göğe bakarak içini çekti ve adama, «Effata», yani «Açıl!» dedi. 35 Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı. 36 İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar. 37 Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. «Yaptığı her şey iyi. Sağırın kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!» diyorlardı.

AÇIKLAMA: Mesihdin bilginleriyle çatışmaya devam ediyor. Onlar İsa'yı yasayı çiğnemekle suçlamaya çalışıyorlardı oysaki sorun yasa değil Ferisiler'in kendi ekledikleri kurallardı. Yahudiler arasında çok eskiden beri yemek yemeden önce elleri yıkamak ve buna benzer daha birçok abdest kurallı vardı. Tabi sağlık açısından el yıkamak iyi bir şeydir ama özellikle Ferisiler olayı öyle abarttılar ki el yıkamadan hiç bir şeye dokunamıyordun. Buna çok üzülen İsa, Peygamber Yeşaya'dan alıntı yaparak din bilginlerinin yürekleri Rab'den ne kadar uzak olduğunu belirtir. Ayrıca şunu da belirtir: 'Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'Başta belirttiğimiz gibi Mesih, Rab'bin Yasası'na seve seve uyuyordu ama Ferisiler'in ekstradan çıkarttıkları buyrukları takmıyordu. Nedeni şuydu; din bilginleri kendi kurallarını uygulatmakta öyle gayretliydi ki Rab'bin gerçek yasasını bile göz ardı edebiliyorlardı. Mesih bunun bir örneğini şöyle verir: Musa'ya verilen 10 Buyruk arasında 'Annene babana saygı göstereceksin'buyruğu vardır. Burada saygıdan kastı yeri geldiğinde anne babamızın maddi ihtiyaçlarını karşılamak da vardır. Ancak Ferisiler paraları kimseye gitmesin diye şöyle bir yaratıcı yol buldular: Tanrı'ya 'kurban' olarak adanan paralardan kimseye paylaşmaya gerek yoktu. Böylece Yahudiler paralarını Rab'be adadıklarını söyleyerek anne babalarına destek çıkmaktan kurtuluyorlardı. İşte Rab'bin temel buyruğuna uymamak için kendilerince başka bir takım kural geliştirdiler. Sonra İsa el yıkama meselesine dönüyor. Günümüzde olduğu gibi Yahudiler abdest gibi olaylara öyle odaklandılar ki yürek temizliğini görmezden geldiler. Mesih'e göre ise insanı gerçek anlamda kirleten yediği ve içtiği değil yüreğine girip çıkandır. Daha sonra İsa buna daha da açıklık getirdi: Mideye inen doğal yoldan helaya gider, yani ahlaki boyutu yoktur. Bu anlamda yediğimiz ya da içtiğimiz her hangi bir şeyin kendiliğinden 'haram' olması mümkün değil. O yüzdendir ki

Mesih inanlıları olarak yemek konusunda takıntı yapmıyoruz. Çünkü yürek temizliği bundan kat ve kat daha önemlidir. İsa kötülüğün esas kaynağı kirletilmiş insan yüreği olduğunu belirtir. Her gün yüreğimizi boş konuşmalar veya iğrenç görüntülerle doldurursak ister istemez bu gibi pis şeyler er ya da geç ağzımızdan da çıkacaktır. Bu yüzden ki insan midesine inenden çok aklına girenlere dikkat etmelidir.

Bu sırada İsa öğrencileriyle birlikte oldukça uzak olan Sur memleketine gider. Anlaşılan İsa O'nu her yerde kovalayan kalabalıklardan yorulmuştu. Ne var ki adı öyle ünlendi ki yabancı bir memlekette bile gizlenemedi. Onu bulan Fenikeli bir kadın cine tutulmuş kızı için O'na yakarmaya başladı. İsa'nın ona verdiği karşılık başta bizi çok şaşırtabilir: *'Bırak, önce çocuklar doysunlar. Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir'*Bu sözle İsa ne demek istedi. Bize çok kaba gelebilir ama ilginç olan şu ki kadın hiç aldırmadan, 'Haklısın Rab' diye cevap veriyor. Burada Mesih öncelikle 'çocuklar' dediği kendi halkı olan Yahudiler'e gönderildiğini belirtir. Genel olarak İsa'nın kendi memleketi dışına çıktığını pek görmüyoruz çünkü misyonu Yahudiler'e vaat edilen egemenliği halkına müjdelemektir. Tabii ki onlar bunu reddettikten sonra Rab müjdenin artık bütün uluslara duyurulmasını buyuracaktı (Matta 28:19). Ama bu sırada İsa henüz diğer uluslara başlamadı o yüzden Fenikeli kadının talebini sıcak karşılamadı. Şunu da anlamalıyız ki Mesih'in burada 'köpek' dediği yavru evcil köpekler için kullanılan isimdi. Kadın da buna çok yaratıcı bir cevap veriyor: *'Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekme kırıntılarını yer.'*İmanına hayran kalan İsa bu defa dediğini yapar ve kızını iyileştirir.

Kendi memleketine dönünce İsa'nın önüne sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler. Bu sefer İsa çok farklı bir yöntem kullanarak hastaya şifa verdi. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu sonra tükürüp adamın diline dokunduruyor. Ardından göğze bakarak Aramice dilinde 'Effata' diyerek adamı iyileştirir. Peki, tüm bunlara ne gerek vardı? Çoğu zaman İsa insanlara dokunmadan bile şifa verebiliyordu. Sebebini tam olarak bilemesek de İsa'nın çok farklı yollardan insanlara şifa verdiğini görüyoruz. Bundan Tanrı'nın her birimizle bireysel olarak çok farklı ilgilendiği dersini çıkartabiliriz. Ardından İsa bunun haberini yaymamalarını söylemesine rağmen yine duyuruluyor ve kalabalıklar Mesih'in etrafında toplanıyor. O'nu hayranlıkla izleyen halk sonunda şöyle bir yorum yaptı: 'Yaptığı her şey iyi!'

İnsanı kirleten
insanın içinden
çıkandır.

style="position: absolute; top: 0.49cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

İMANIN GÖZLERİ

Markos 8:1-38

1-2 O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, «Halka acıyorum» dedi. «Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. 3 Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor.» 4 Öğrencileri buna karşılık, «Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?» dediler. 5 İsa, «Kaç ekmeğiniz var?» diye sordu. «Yedi tane» dediler. 6 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. 7 Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi. 8 Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. 9-10 Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti.

11 Ferisiler gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler. 12 İsa içten bir ah çekerek, «Bu kuşak neden bir belirti istiyor?» dedi. «Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek.» 13 Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi. 14 Öğrenciler ekme almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekme vardı. 15 İsa onlara şu uyarıda bulundu: «Dikkatli olun, Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in mayasından sakının!» 16 Onlar ise kendi aralarında, «Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor» şeklinde tartıştılar. 17 Bunun farkında olan İsa, «Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?» dedi. «Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi? 18-19 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?» «On iki» dediler. 20 «Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?» «Yedi» dediler. 21 İsa onlara, «Hâlâ anlamıyor musunuz?» dedi.

22 İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. 23 İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, «Bir şey görüyor musun?» diye sordu. 24 Adam başını kaldırıp, «İnsanlar görüyorum» dedi, «Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar.» 25 Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı. 26 İsa, «Köye bile girme!» diyerek onu evine gönderdi.

27 İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, «Halk benim kim olduğumu söylüyor?» diye sordu. 28 Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: «Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.» 29 O da onlara, «Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?» diye sordu. Petrus, «Sen Mesih'sin» yanıtını verdi. 30 Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı.

31 İsa, İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. 32 Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. 33 İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, «Çekil önümden,

Şeytan!» dedi. «Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.» 34 Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: «Ardından gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihını yüklenip beni izlesin. 35 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır. 36 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? 37 İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? 38 Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır.»

AÇIKLAMA: İsa ile öğrencileri yaklaşık 3 yıl birlikte köy kasaba gezdiler. Birçok mucizesine şahit oldular, yeri geldiğinde kendileri de Mesih'in adıyla insanlara şifa verdiler. Tüm bunlara rağmen, bu bölümde gördüğümüz gibi, imanları henüz tam olgunlaşmamıştı. Kalabalıkların Mesih'i sıkıştırdıkları ve İsa'nın da akşama kadar onlarla ilgilendiği bir günde yine ıssız bir yerde yemeksiz kalakaldılar. Hatta Markos'un dediğine göre kalabalıklar onunla üç gün birlikteydiler ve yemeklerini iyice tüketmişlerdi. İsa onları eve göndermeden önce yiyecek bir şeyler vermek istedi. Öğrencileri ise ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği nerede bulacaklarını tartışırken İsa 'kaç ekmeğiniz var?' diye sorar. 'Yedi tane' diye karşılık veririler. Böylece Mesih herkesi oturtur ve daha önce yaptığı gibi Tanrı'ya şükrettikten sonra yeki ekmeği dağıtmaya başlar. Böylece toplanmış bulunan dört binden fazla erkek ve aileleri yiyip doydular. Hatta geriye yedi küfe dolusu ekmeğin de kaldı. Böylece herkes esenlik içinde evine döndü. Tabii bu olay bizi şaşırtmıyor çünkü Mesih aynı şeyi daha önce yaptı. Ancak anlaşılacak şu ki öğrenciler çok şaşırdılar. Neden? Büyük olasılıkla o anki telaşa öyle kapıldılar ki Mesih'in sorunu bir anda çözebileceğini unuttular. Aslında onları bu konuda çok yermememiz lazım çünkü bizler de zaman zaman aynı tuzığa düşüyoruz. Tanrı'nın hayatımızda mucizeler yaptığını şahit olmuşuz ama nedense zora düştüğümüzde yine telaşlanıyoruz. Sanki diğer her şeyi yapan Tanrı bunu çözemeyecek. Doğrusu, insan olarak imanımızı elden bırakıp bir anda dünyevi kaygılara kapılıyoruz. O yüzden imanımızı daha da güçlendirmeye ihtiyacımız vardır.

Ardından Ferisiler yine Mesih'le tartışmak istediler. Onlar gökten bir belirti ya da mucize görmek istiyorlardı. Tabii bu çok komikti çünkü Mesih durmadan mucizevi belirtiler gösteriyordu zaten. Aslında Ferisiler'in Mesih'e inanmak gibi bir istekleri yok, yalnızca İsa'yı eleştirmek için sürekli fırsat kolluyorlardı. Oradan ayrıldıktan sonra İsa öğrencilerine dönüp din

bilginlerinin mayasından sakınmalarını söyler. Neden bahsettiğini anlayamayan öğrenciler yanlarına ekmek almayı unuttuklarını fark ederler. Bu sefer Mesih imansızlıklarına kızarak yaptığı onca mucizeye rağmen kendisine hala güvenemediklerine şaşırır. Daha önce gördüğümüz gibi İsa'nın yanında bulunan öğrencilerinin bile İsa'nın ilahi yetkisini tam kavrayamadıklarını görüyoruz. Sonra ilginç bir mucize sahne alır. Bir önceki bölümde gördüğümüz gibi Mesih'in herkesle farklı ilgilendiğini ve mucizelerini her zaman farklı bir yöntemle yaptığını görebiliyoruz. Ama bu mucize gerçekten sıra dışıdır. İsa kör adamı önce köyün dışına götürür. Sonra adamın gözlerine tükürük sürer ve neler gördüğünü sorar. Adam etrafındaki insanları yürüyen ağaçlara benzetir çünkü henüz tam görmüyor. Sonra İsa bir daha gözlerine dokunur ve bu sefer adam tam görmeye başlar. Peki, neden ilk defada olmadı? İsa bu işi beceremedi mi? Hayır! Bununla İsa öğrencilerine bir ders vermeye çalışıyordu. Onlar da kör adam gibi henüz tam göremiyorlardı. Yani kısmen iyileştiler ve görmeye başladılar ama tam görmek için bir az zaman gerekiyordu.

Sonra İsa öğrencileriyle Celile'den biraz açılır ve onlara şu önemli soruyu sorar: 'İnsanlar benim kim olduğumu söylüyor?' Tabi bugün olduğu gibi o zaman da herkes farklı düşünüyordu. Ama sonra İsa onlara 'Peki, siz ne diyorsunuz?' diye sorduğunda Petrus sözü alıp 'Sen Mesih'sin!' yanıtını verir. Matta'nın bölümünde İsa Petrus'u bu sözü üzerinde tebrik eder ve şöyle der: 'Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır (Matta 16:17). Yani, Petrus nihayet görmeye başlıyor! İsa'nın gerçek kimliğini anlamaya başladı. Ancak hemen sonra Petrus imanının henüz tam olgunlaşmadığını da gösterir. Çünkü İsa Yeruşalim'e gittiklerinde ölüp dirileceğini söyleyince Petrus karşısına çıkıp onu azarlamaya çalışıyordu. Belli ki Mesih'in esas kim olduğunu ve niçin geldiğini henüz tam anlamadı. Bunun üzerinde İsa öğrencilerine önemli bir kaç ders verir: 'Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin.' Mesih'in öğrencileri gibi bizler Mesih'e bir yere kadar inanıyor olabiliriz ama İsa'nın istediği tam bir adanmışlıktır. Çünkü kendimizi Tanrı'ya tam vermeyip geriye bir şey sakladığımız sürece imanımız kör topal yürüyor. İsa'yı tam anlamıyla algılamak ve izlemek istiyorsak kendimizi inkâr edip çarmihine sarılmalıyız. Kendimizi Tanrı'nın kutsal işlerine adadığımız oranla iman gözlerimiz de açılacak ve Rab'bin harikalarına şahit olacağız.

style="position: absolute; top: 0.23cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

MESİH'İN GÖRKEMİ

Markos 9:1-32

1 İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim» diye devam etti, «Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.» 2 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. 3 Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu. 4 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere görüldü. İsa'yla konuşuyorlardı. 5 Petrus İsa'ya, «Rabbî, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a» dedi. 6 Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı. 7 Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, «Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!» dedi. 8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler. 9 Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu ölümden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı. 10 Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, «Ölümden dirilmek ne demek?» diye tartışıp durdular. 11

İsa'ya, «Din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?» diye sordular. 12 O da onlara şöyle dedi: «Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır? 13 şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar.»

14 Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler. 15 Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı. 16 İsa öğrencilerine, «Onlarla ne tartışıyorsunuz?» diye sordu. 17 Halktan biri O'na, «Öğretmenim» diye karşılık verdi, «Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim. 18 Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar.» 19 İsa onlara, «Ey imansız kuşak!» dedi. «Sizinle daha ne kadar kalacağım? daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!» 20 Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı. 21 İsa çocuğun babasına, «Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?» diye sordu. «Küçüklüğünden beri böyle» dedi babası. 22 «Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!» 23 İsa ona, «Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!» dedi. 24 Çocuğun babası hemen, «İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!» diye feryat etti. 25 İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, «Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!» dedi. 26 Bunun üzerine ruh bir çılgık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, «Öldü!» diyordu. 27 Ama İsa elinden tutup kaldırıncaya, çocuk ayağa kalktı. 28 İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, «Biz kötü ruhu neden kovamadık?» diye sordular. 29 İsa onlara, «Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir» yanıtını verdi.

30 Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu. 31 Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: «İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama

öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.» 32 Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da korkuyorlardı.

AÇIKLAMA: Enson bölümde Petrus Tanrı'dan esinlenerek İsa'nın 'Mesih' olduğunu açıkça ikrar etti. Sonra Rab 'Burada bulunanlar arasında Tanrı Egemenliği'nin gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var' dedi. Mesih bu sözle ne demek istedi acaba? Bunun iki ihtimali var: Birincisi Mesih hemen sonraki bölümde görünümünün değişip görkeme bürünmesine şahit olan öğrencilerinin yaşadığını kastediyor olabilir. İkincisi, yıllar sonra İsa'nın hayatta kalan son elçi olan Yuhanna'ya kendi görkemini açıkladığı 'Vahiy' kitabında geçen olaylara işaret ediyor olabilir. Bu sırada İsa yanına sadece en yakın üç öğrencisini alarak yüksek bir dağa çıkar. Muhtemelen İsrail'in kuzeyinde bulunan Hermon Dağı'nı kastediyor. Oradayken birden İsa'nın görünümü değişmeye başlar. Gözleri önünde Mesih göz kamaştırıcı bir görkeme bürünür. Dahası, İsa'nın yanında ünlü peygamberler Musa ve İlyas da birden görünür. Olup bitenleri izleyen üç öğrenci için bu olay hem dehşet verici hem de heyecan vericiydi. Çoktan ölmüş bu meşhur şahısları birden görmek gerçekten ürpertici olsa gerek. Aynı zamanda bu gibi ünlüleri öğretmenleri (Rabbi) İsa'nın yanında da görmek çok harika bir duyguydu. Petrus, her zaman ki gibi, hemen öne atlayıp hepsine birer çardak yapmayı önerir. Bundan kastı ne olabilir? Yahudiler son günlerde tüm peygamberlerin bir daha dirilip Çardak Bayramı'nı hep birlikte kutlayacaklarına inanıyorlardı. Petrus İsa'yı bu kadar önemli insanların yanında görmekten seviniyor ve kimsenin bir yere gitmesini istemiyor. Ama tam bu sırada bir bulut birden hepsini sarıyor ve gökten gelen Tanrı'nın sesi şöyle diyor: 'Sevgili Oğlum budur, O'nun dinleyin!' Bulut dağılınca öğrenciler etraflarına baktılar ve İsa'dan başka birini göremediler. Buradaki olayın mesajı oldukça net ve açıktır: İsa, en üstün peygamberler olan Musa ve İlyas'tan bile çok üstündür. Çünkü Baba Tanrı'nın belirttiği gibi İsa kutsal oğludur, artık O'na boyun eğmeliyiz.

style="position: absolute; top: 0.38cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

Dağdan aşağı inerken İsa yakında ölüp dirileceğine yeniden değişiyor. Aynı zamanda bu gördüklerini şimdilik kendilerine saklamalarını buyurur. Tabii öğrenciler için bu inanılmaz bir tecrübeydi ama bu aşamada İsa'nın esasen neden bahsettiğini anlamaları imkânsızdı. Sonra İsa'ya beklenen İlyas hakkında bir soru sormaya başlarlar. Peygamber Malaki Mesih gelmeden önce 'İlyas'ın geleceğinden söz etti (Malaki 4:4-5). Gelmekteki amacı İsrail halkını tövbeye getirerek Mesih'in gelişi için gerekli düzeni sağlamaktı. İsa, İlyas denilen birinin gelmesi gerektiğini doğrular, hatta geldiğini söyler. Bununla Vaftizci Yahya'yı kastediyor (Matta 17:13). Tabii ki İlyas ve Yahya aynı kişi değildi çünkü dağda İsa'yla görünen İlyas farklıydı. Ancak Yahya'nın İlyas'ın ruhsal gücü ve yetkisiyle geldiğini söyleyebiliriz (Luka 1:17). İlyas gibi Yahya'nın amacı İsrail halkını ruhsal açıdan uyandırmaktı. Ne var ki halkın çoğu onu kabul ettiyse de İlyas'ın da başına geldiği gibi halkın önderleri onu reddettiler ve onu yok etmek için uğraştılar.

Mesih diğer öğrencilerinin olduğu yere varınca çok karışık bir manzarayla karşılaştı. Bu arada bir adam dilsiz bir ruha tutulan oğlunu öteki öğrencilere getirdi ama onlar onu kurtarmayı bir türlü beceremediler. Anlaşılan delikanlının durumu gerçekten ciddi, ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kendine zarar veriyordu. Bundan cinlerin ne denli tehlikeli olduklarını görebiliyoruz. Amaçları mümkünse sahiplendikleri kişileri yıkıma sürüklemektir. Peki, çocuk nasıl bu hale gelmişti? Babasının dediğine göre çocukluğundan beri bu kötü ruhlar oğluna musallat olmuşlardır. Zaman geçtikçe çocuğun üzerindeki güçleri artmış ki şimdi onu

hiç kontrol edemiyorlar ve kendisini öldüreceğinden endişe ediyorlardı. Tüm bunlardan kötü ruhların korkunç gücünü görebiliyoruz. İnsanlar bazen ruh çağırarak ya da şeytani oyunlara katılarak eğlendiklerini sanıyor, oysaki hiç de oyun değildi. Bazen de ruhların etkisi nesilden nesile de aktırılıyor ve böylece çocuklar bile kötü ruhların etkisinde kalabiliyor ve sonuçlar gerçekten korkunçtur. İsa durumu sezince öncelikle kendi öğrencilerinin imansızlığına üzülür. Sonra babanın da imanını sorgular. Adam 'elinden bir şey gelirse bize yardım et' demişti. İsa buna, 'iman eden biri için her şey mümkün!' diye yanıt verir. Böylece çaresiz baba 'İman ediyorum! İmansızlığımı yenmeme yardım et!' diye haykırır. Evet, bizler de Baba ve öğrenciler gibi bazen bu tür durumların karşısında ne yapacağımızı bilemeyebiliriz. Ancak Mesih'e imanla yakardığımız zaman her şeyin üstesinden gelebileceğimize emin olabiliriz.

EN BÜYÜK KİM?

Markos 9:33-50

33 Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, «Yolda neyi tartışıyordunuz?» diye sordu. 34 Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı. 35 İsa oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: «Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.» 36-37 Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: «Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.»

38 Yuhanna O'na, «Öğretmenim» dedi, «Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık.»

39 «Ona engel olmayın!» dedi İsa. «Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur. 40 Bize karşı olmayan, bizden yanadır. 41 doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödüksüz kalmayacaktır.»

42 «Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur. 43-44 Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir. 45-46 Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmaktan iyidir. 47 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın

Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir. 48 ‹Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.› 49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. 50 Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İcinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!››

AÇIKLAMA: Mesihartık Celile'deki hizmetinin sonuna doğru geliyor. Yakında çarmıha gerilmek üzere Yerusálim yoluna koyulacaktır. Yaklaşık üç sene boyunca Tanrı'nın Egemenliğini duyurmuştur ancak öğrencilerinden başka kendisine inanan sayısı pek fazla değildir olmadı. Öğrencileri de tam anlamış da sayılmazlar çünkü aralarında Mesih egemenliğini kurduğu zaman kimin hangi koltuğa sahip olacağı tartışmasını yapıyorlardı. Bunu sezen İsa elbette ki çok üzölmüştür çünkü sergiledikleri bu tavır onlara öğrettiği ve hayatıyla örneklediği tavırdan oldukça uzaktı. Sonra İsa temel prensiplerinden birini şöyle özetledi: 'Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.' Bunu onlara net bir şekilde göstermek için İsa bir çocuk alıp orta yere diker. Günümüzde olduğu gibi o dönemde de insanlar çocukları pek önemsemezlerdi. Çocuklar fazla gürültü yaptıkları zaman hemen elimizin tersiyle dışarı göndeririz. Ya da bizden bir şey istedikleri zaman pek dinlemeden hemen sus diyerek geçeriz. Ama İsa tam tersini söylüyor. Eğer gerçek anlamda yükselmek, Rab'bin gözünde büyük olmak istiyorsak o zaman aramızdaki en küçük canlılara değer vererek başlamalıyız. Bu neden önemli? Bizler genellikle birine değer vereceksek ondan bir şey beklediğimiz için bunu yaparız ama bir çocuğa değer verdiğimizde bunu karşılıksız bir sevgiyle yapmak zorundayız çünkü ondan bir şey bekleyemeyiz. Böylece çocuk olsun, öksüz ve dul olsun, toplumun hor gördüğu insanlara el uzattıkça bizler benciliğimizden uzaklaşmış oluyor ve Tanrı'nın gözünde gerçek anlamda büyüyoruz (Yakup 1:27).

Gerçek şu ki hepimiz bir nebze de olsa bencilizdir. Bunu başkalarında çok çabuk fark edebiliyorsak çoğu zaman kendimizde fark etmede zorluk çekiyoruz. Bir sonraki olayda Yuhanna bunun iyi bir örneğini gösteriyor. Mesih'in adıyla cin kovan birini görmüşlerdi ve İsa'nın öğrencilerinden biri olmadığı için ona engel olmaya çalıştılar. Tabii Yuhanna bunu yapmakla Mesih'in itibarını koruduğunu düşünmüştür mutlaka, oysaki esas öğrenci grubunun ve kendi menfaatini kolluyordu. Başkalarının da kendileri gibi Mesih'in yetkisine sahip olmalarını istemiyordu. Kendince iyi bir şey yaptı, yani İsa'ya sahip çıktı. Mesih'in cevabı ise onu çok şaşırtmıştır. İsa 'ona engel olmayın' der çünkü öğrenci grubundan olmasa da insanlara Mesih uğruna iyi bir şeyler yapmaya kalktıysa o zaman kötü niyetli biri değil

demektir. Neticede Mesih'in adıyla cin kovanın İsa'ya zararı yoktur. Hatta her kim Mesih uğruna bir imanlıya bir bardak su bile verse mutlaka Rab'den ödülünü alacaktır. (bkz. Matta 24:31-46).

Sonunda İsa çocuk örneğine geri gelir ve onlar gibi küçüklere tökez olmanın ciddi sonuçlarından söz etmeye başlar. Hatta İsa'ya göre küçüklere tökez olmaksızın intihara kalkışmak yeğdir. Peki, küçüklere kastı nedir? Yaşça küçük olanların yanı sıra imanda zayıf, maddi olarak zor durumda olanları da kastediyor olabilir. Aynı zamanda İsa kendi kendimizi de günaha düşürmenin ne denli korkunç bir şey olduğunu da vurgular. Elimiz, ayağımız ya da gözümüz bizi günaha sürüklüyorsa onu kesip atmamızı önerir. Tabii burada mecazi bir dille konuştuğu bellidir. Rab gerçekten bedenimize bu şekilde zarar vermemizi istemez. Ancak bununla İsa günaha bulaşmamak için radikal kararlar vermemiz gerektiğini belirtmekle beraber günahın nihai sonucu olan cehennemden ciddiyetini de vurgulamak istiyordur. Mesih için cehennem espri konusu değildir, gerçekten korkunç bir yerdir. Cehennemi Peygamber Yeşaya'nın sözlerini kullanarak şöyle tasvir eder: 'Oradakileri kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez.' İsa, oraya mahkûm olan herkesin tuzlanır gibi ateş yağmuruna tutulacağını söyler. İşte bu yüzden imanlılar olarak hem kendimize hem de başkalarına dikkat etmeliyiz. Bizler dünyanın tuzu ve ışığı olmaya çağrıldık; dünyada fark yaratmalıyız, karanlıkta ışık gibi parlamalıyız (Matta 5:13-16). Sonuç olarak Rab'bin yanında önemli bir yer edinmek istiyorsak kendimizi her tür günahattan arındırmaya dikkat etmeliyiz ve zor durumda olan 'küçüklere' Mesih'in sevgisiyle yönelmeye gayret göstermeliyiz.

İSA'NIN YOLU

Markos 10:1-31

1 İsa oradan ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu. 2 Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, «Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?» diye sordular. 3 İsa karşılık olarak, «Musa ne buyurdu?» dedi. 4 Onlar, «Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermişti» dediler. 5 İsa onlara, «İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı» dedi. 6 «Tanrı, yaratılışın başlangıcından İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.» 7-8 «Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.» Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. 9 O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.» 10

Öğrencileri evde O'na yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular. 11 İsa onlara, «Karisını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur» dedi. 12 «Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur.»

13 Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar. 14 İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, «Bırakın, çocuklar bana gelsin» dedi. «Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir. 15 doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.» 16 Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

17 İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, «İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?» diye sordu. 18 İsa, «Bana neden iyi diyorsun?» dedi. «İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. 19 O'nun buyruklarını biliyorsun: «Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.» » 20 Adam, «Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum» dedi. 21 Ona sevgiyle bakan İsa, «Bir eksiğin var» dedi. «Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.» 22 Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı. 23 İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, «Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!» dedi. 24 Öğrenciler O'nun sözlerine şaşıldılar. Ama İsa onlara yine, «Çocuklar» dedi, «Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür! 25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.» 26 Öğrenciler büsbütün şaşırılmışlardı. Birbirlerine, «Öyleyse kim kurtulabilir?» diyorlardı. 27 İsa onlara bakarak, «İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür» dedi. 28 Petrus O'na, «Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik» demeye başladı. 29-30 «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi İsa, «Benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. 31 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.»

AÇIKLAMA: Mesihbu sırada Fısıh Bayramına giden kalabalıklarla beraber Yahudiye bölgesine yaklaşıyor. Ferisiler, her zamanki gibi, İsa'yı denemek amacıyla aklarına gelen her tür zor soru sormaya çalışırlar. Bu seferinde boşanma konusu gündeme gelir. Bugün bile bu mevzu oldukça hassas bir konudur. Musa'nın Yasası'na fazlasıyla bağlı olan Ferisiler'in esas sorduğu şu: Kutsal Yasa'ya göre boşanmak mümkün mü? Mesih birçok kez yaptığı gibi soruyu netleştirmek ve de onları düşündürmek için sorularına bir soruyla cevap verir: Musa ne buyurdu? Yasa'ya göre bir erkek karısını boşamak istese ona bir boşanma belgesi verebilir ve öylece evine gönderebilir. Aslında İsa daha önce boşanma ile ilgili öğretisini verdi (Matta 5:31-32). İsa zina gibi ciddi bir sorun haricinde boşanmaya hiç sıcak bakmadığını belirtti. Musa'nın Yasası'na gelince boşanmaya İsraililer'in sert yüreklerinden dolayı izin verdiğini söyler. Yani unutmamalıyız ki Yasa'da geçen her şey Tanrı'nın esasında arzuladığı şeyler olmamakla birlikte Rab insanlar kendilerine ve birbirlerine daha çok zarar vermesinler diye bazen istemediği durumlara izin vermek zorundaydı. Benzer şekilde insanın bir elinde kanser tespit edilirse daha fazla yayılmaması için onu kestirmeye razı olması gerekir. Boşanma da kesinlikle güzel bir şey değil ancak zina gibi bir durum söz konusuysa başka çare kalmayabilir. Ancak Mesih burada Tanrı'nın esas arzuladığı olan orijinal evliliği hatırlatır. Yaratılışın başlangıcında bir erkek ve bir kadın bir ömür boyu paylaşmak ve bir beden olmak üzere Tanrı'nın onayıyla bir araya gelerek evlendi. Böylece Mesih evlilik ve boşanma ile ilgili öğretisini şöyle özetler: 'Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın!' Daha sonra İsa'nın öğrencileri yine boşanma konusunu açınca İsa şunu söyler: 'Karısını boşayıp başkasıyla evlenen karısına karşı zina etmiş olur.' Buradaki boşanma elbette ki Mesih'in istisna olarak anlattığı zina sonucu bir boşanma değil. O dönemde Yahudiler her hangi bir sebepten dolayı karılarını babalarının evlerine yollayıp boşayabiliyorlardı. Mesih için aslı buna karşı geliyordu çünkü bu gibi durumlarda kadın gerçek anlamda boşanmış değildi çünkü boşanma belgesi verilmemişti. Böylece kadın ya da erkek başkasıyla birlikte olursa zina sayılır.

Boşanma sözü açılırken aslında bunun en büyük bedelini genellikle arka planda kalan çocuklar ödüyor. Ama pek kimse onların başına geleni düşünmüyor. İnsanlar 'ama ben mutlu değilim' gibi bencil sözlerle yalnızca kendilerini düşünüyor. Günümüzde olduğu gibi eski zamanlarda da pek kimse çocukları önemsemezdi. İsa Mesih ise bu konuda çok farklıydı. Bir çok sefer çocukları örnek göstererek ne kadar değerli olduklarını belirtti bile (Markos 9:36-37). Bu seferinde bazıları çocuklarını İsa'nın yanına onlara dokunması için getirmeye çalışırken öğrencileri onlara engel olmaya

çalıştılar. Çocukların bazıları hasta olabilirdi, belki şifa bekliyorlardı, bazıları yalnızca İsa'yı merak ediyorlardı ve yanında olmak istiyorlardı ya da onlara dua edip bereketlemesini istiyor olabilirlerdi. Ama sebep her neyse öğrenciler onları azarlardı. Olup biteni sezen İsa Mesih ise öğrencilerine dönüp onları iyice fırçaladı: 'Bırakın çocuklar bana gelsin!' Mesih için çocuklar zaman kaybı değildiler. Onlarla ilgilenmekten zevk alırdı. Verdiği sebep de şu: 'Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir'. Bu ne demek? Aslında daha önce İsa kendisine gelen birini bir çocuk gibi yaklaşması gerektiğini belirtti. Yani bir çocuğun saf güveniyle Rab'be yaklaşmalıyız. Ama bu cümlenin ikinci bir boyutu da olabilir. İnsanlar hep sorarlar, 'Ölen çocuklara ne oluyor?' Acaba İsa burada henüz masumiyet çağında ölen çocukların Rab'bin huzuruna kavuştuklarını söylüyor olabilir mi? Sonuç olarak bizim de o günkü öğrenciler gibi değil, Mesih gibi çocuklara çok büyük bir sabır ve merhametle yaklaşmamız gerekir.

style="position: absolute; top: 0.75cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

Tam bu sırada zengin bir delikanlı koşarak İsa'nın yanına gelir ve çok ilginç bir soru sorar: 'İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?' Aslında çok önemli bir soru. Ancak sorma şekline dikkat edersek belli ki adam kendi yaptıklarına çok güveniyordur. Yani sonsuz yaşamı bir şekilde hak edebileceğini sanıyordu. O yüzden Mesih hemen 'iyi olan yalnız biri vardır' diyerek Tanrı'dan başka hiç kimsenin gerçek anlamda iyi olmadığını belirtir. Tabi ki İsa, Tanrı olduğu için gerçekten iyiydi, zaten o yüzden ona hayranlık duyan bu delikanlı ona başvurdu.

Sonra İsa Tanrı Yasası'nın temel buyruklarından bazısını sıralayarak adamı test eder. Ama kendine çok güvenen delikanlı, 'bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum' diye cevap verir. Görüyoruz ki İsa bu adamı gerçekten sevdi ancak bir eksiğini tespit etti. Çok zengin olduğu için bir tek kendini düşünüyordu ve mal varlığını paylaşmaya yanaşmıyordu. Aslında maddi şeylerden vazgeçebilseydi İsa'yı izleyebilirdi ama bunu yapamadı. Ayrılan delikanlıyı üzüntüyle izleyen Mesih zenginliğin imana ne denli büyük bir tökez olduğunu belirtir. Böylece özellikle zenginlerin kurtulmaları imkânsız denecek kadar zor olduğunu söyler. Ama şükürler olsun ki Rab imkânsızı başaran Tanrı'dır ve tövbe edip kendisine imanla yaklaşan zengini de kurtarabilir (bkz. Luka 19). Bu sırada Petrus diğer öğrencilerin de kaygılarını şöyle dile getirir: 'Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik...' Yani biz ne olacağız? Böylece İsa kendisi ve müjde uğruna fedakârlık yapan herkesin Rab'bin elinden hem bu dünyada hem öbür dünyada fazlasıyla ödüllendirileceğini belirtir.

HİZMET RUHU

Markos 10:32-52

32-33 Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: «Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz» dedi. «İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler. 34 O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek.»

35 Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşır, «Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz» dediler. 36 İsa onlara, «Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?» diye sordu. 37 «Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver» dediler. 38 «Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz» dedi İsa. «Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilir misiniz?» 39-40 «Evet, olabiliriz» dediler. İsa onlara, «Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız» dedi. «Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.» 41 Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar. 42 İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: «Bilirsiniz ki, ulusların

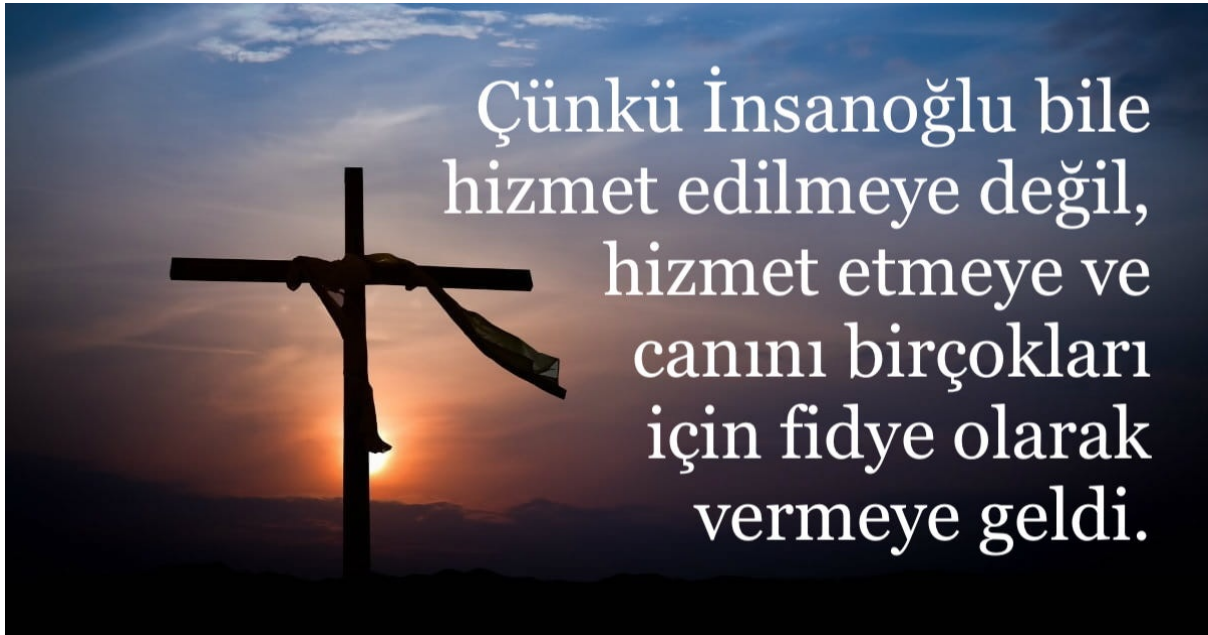
önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler. 43 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. 44 Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun. 45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidyeye olarak vermeye geldi.»

46 Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Eriha'dan ayrılırken, Timay oğlu Bartımay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. 47 Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, «Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!» diye bağırmağa başladı. 48 Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediye de o, «Ey Davut Oğlu, halime acı!» diyerek daha çok bağırdı. 49 İsa durdu, «Çağırın onu» dedi. Kör adama seslenerek, «Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!» dediler. 50 Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsa'nın yanına geldi. 51 İsa, «Senin için ne yapmamı istiyorsun?» diye sordu. Kör adam, «Rabbuni, gözlerim görsün» dedi. 52 İsa, «Gidebilirsin, imanın seni kurtardı» dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

AÇIKLAMA: Yeruşalim'egiderken İsa artık yolculuğun son aşamasına geldi. Yanındakiler çok tedirgindiler çünkü başkentteki dini önderlerin İsa'ya karşı ne denli büyük bir nefret beslediklerini biliyorlardı. Ama hiç korkmayan İsa emin adımlarla önlerinde yürüyordu. Aslında Mesih başına gelecek her şeyi biliyordu ama ona rağmen hiç tereddütlü değildi. Öğrencilerine Yeruşalim'de yaşayacaklarını şöyle sıralar: Tutuklanacağım, ölüm cezasına çarptırılacağım, kamçılanıp öldürüleceğim, ama üç gün sonra ölümden dirileceğim. Biz olsaydık eminim o yöreden uzaklaşmak için elimizden geleni yapardık. Ama Mesih'in kutsal bir misyonu vardı: O 'canını birçokları uğruna fidyeye olarak sunmaya geldi.' İsteseydi tabi ki tüm bunlara engel olabilirdi ama bu acılara katlanarak tüm insanların günahının bedelini ödeyeceğini bildiği için kararlı adımlarla hedefine doğru yürümeye devam etti.

Tam bu sırada en yakın öğrencilerinden ikisi Yakup ve Yuhanna oldukça bencil bir istekte bulunurlar. Matta bölümünden annelerinin bu işin içinde olduğunu öğreniyoruz (Matta 20:20). O da büyük ihtimalle İsa'nın akrabasıydı o yüzden böyle bir hamle yapmaya cesaret etti. Arzuları şuydu: 'Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver.' Ne ilginçtir ki Mesih ölüme gitmekten söz ederken öğrencileri yücelik hayallerini kuruyorlar. İsa'nın sağında ve solunda

oturmak demek, kurulacak krallığın en önemli ikinci ve üçüncü konuma sahip olmak demektir. Tabii diğer öğrenciler bunu duyunca doğal olarak çok kızdılar. Mesih ise, 'Ne dilediğinizi bilmiyorsunuz' diyerek onlara ne büyük bir yanlışta içinde olduklarını göstermeye çalışır. Sonra içeceği bir kâseden ve katlanması gereken bir vaftizden söz eder. Bunların anlamı neydi? Bir kâse pek çok anlam ifade edebilir ancak buradaki ayetlerde olumsuz anlamda kullanıldığı belli. İsa yakında yaşayacağı ıstıraplı acı bir kâseden içmeye benzetir. Daha sonra çarmıha gerilmeden önceki akşam Getsemani bahçesinde Tanrı'ya yakarırken İsa yine bu kâseden söz eder (14:36). Mesih için çarmıh olayı zehirli bir kâseden içmek gibidir çünkü bile bile tüm insanların günahını yüklenip ölüme teslim olacaktır. Aynı zamanda bunu bir tür vaftize benzetir (Luka 12:50). Bu anlamda vaftiz ölüme teslim olma anlamını taşır, nitekim bizler de vaftiz olduğumuzda Mesih'in ölümüne ortak oluyoruz (Rom. 6:3-4). Şimdi İsa iki öğrencisine, 'Siz de bunlara katlanabilir misiniz?' diye sorar. Onlar da kendilerinden çok emin bir şekilde 'Evet!' diye yanıt verirler. İsa yine de olayın ciddiyetini anlamadıklarını belirterek kimin sağında ve solunda oturma ayrıcalığı alacağını saptamak için henüz çok erken olduğunu söyler. Sonra onlara ve kızmakta olan diğer öğrencilere bu tür beklentinin tümünden yanlış olduğunu anlatır. Rab'in Egemenliği'nde bir yere varmak isteyen önce herkesin kulu olmalı. Nitekim Mesih'in kendisi, kendini yüceltmek için çabalamadı, aksine insanlara her tür hizmet sergileyerek sonunda canını insanlık uğruna ortaya koydu. İşte takınmamız gereken tavır budur!

style="position: absolute; top: 0.1cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

Sonra İsa Eriha kentine girer ve orada Bartimay isminde kör bir adam ile karşılaşır. Aslında burada anlatılanları Matta ve Luka'da geçen aynı olayla karşılaştığımızda bir kaç ilginç farklılık ortaya çıkar. Matta'ya göre yalnızca bir değil, iki kör adam vardı (Matta 20:29). Luka'ya göre de Eriha'ya girerken değil (Luka 18:35). Bazıları bunları bariz çelişki olarak göstermeye çalışır. Aslında öyle değil. Markos'un iki kör adamdan yalnızca ismini bildiği Bartimay'a odaklanması gayet normaldir. Olay Eriha'ya girerken mi çıkarken mi oldu sorusuna gelince aslında o dönemde iki Eriha söz konusu olduğunu hatırlamalıyız. Bir tanesi çok eskiden Yeşu döneminde yıkılan antik Eriha'ydı. Daha sonra yakınında yeni bir kent kuruldu. Anlaşılan İsa birinden ayrılırken ve diğerine girerken kör adamlarla karşılaştı. Bartimay özellikle Mesih'in geldiğini duyunca çok ısrar ettiği için İsa'nın dikkatini çekmeyi başardı. İsa da kör adamın büyük imanını görünce, 'İmanın seni kurtardı' diyerek ona şifa verdi. Böylece Bartimay yol boyunca İsa'nın ardından giderek Tanrı'yı yüceltiyordu.

İSA'NIN YETKİSİ

Markos 11:1-33

1-2 Yeruşalim'e yaklaşp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, «Karşınızdaki köye gidin» dedi, «Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. 3 Biri size, «Bunu niye yapıyorsunuz?» derse, «Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek» dersiniz.» 4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sığayı çözdüler. 5 Orada duranlardan bazıları, «Sığayı ne diye çözüyorsunuz?» dediler. 6 Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı. 7 Sığayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa sığaya bindi. 8 Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler. 9 Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağıryorlardı: «Hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun! 10 Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!» 11 İsa Yeruşalim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le birlikte Beytanya'ya döndü.

12 Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı. 13 Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir

mevsimi değildi. 14 İsa ağaca, «Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!» dedi. Öğrencileri de bunu duydular.

15 Oradan Yerus alim'e geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehпalarını devirdi. 16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi. 17 Halka öğretirken şunları söyledi: «Evime, bütün ulusların dua evi denecek» diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.» 18 Başkâhinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretisine hayrandı. 19 Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı.

20 Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler. 21 Olayı hatırlayan Petrus, «Rabbî, bak! Lanetlediğın incir ağacı kurumuş!» dedi. 22 İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Tanrı'ya iman edin. 23 doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, «Kalk, denize atıl!» der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileğı yerine gelecektir. 24 Bunun için diyorum ki, duayla dilediğın her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğınzı yerine gelecektir. 25-26 Kalkıp dua ettiğınzı zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.»

27-28 Yine Yerus alim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, «Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?» diye sordular. 29 İsa da onlara, «Size bir soru soracağım» dedi. «Bana yanıt verin, ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. 30 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana.» 31 Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: «Tanrı'dan» dersek, «Öyleyse ona niçin inanmadınız?» diyecek. 32 Yok eğer «İnsanlardan» dersek...» Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu. 33 İsa'ya, «Bilmiyoruz» diye yanıt verdiler. İsa da onlara, «Ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim» dedi.

AÇIKLAMA: Fısıh Bayramından bir kaç gün önceydi, Pazar günü İsa Celile'den gelen kalabalıklarla beraber Yerus alim'e geldi. Şehire varmadan hemen önce Beytanya adında küçük bir kasabaya uğradı. Oradan öğrencilerini bir sıp bulmaya gönderir. Peki, ne yapmayı çalışıyordu? Eğer

bir kral ya da fatih olarak başkente girmeyi düşünmüş olsaydı güçlü ve görkemli beyaz bir at talep ederdi. Ancak İsa böyle biri değildi. Evet, Mesih olarak kendini halkına sunmak istiyordu ancak bunu gururlu gösterişle değil alçakgönüllülükle yapmak istedi. Aslında Peygamber Zekeriya çok önceden bu olayı şöyle tarif etti: 'Ey Siyon kızı, sevinçle coş! Sevinç çığlıkları at, ey Yerus alim kızı! İŖte kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgön ll d r. EŖeĖe, evet, s paya, eŖek yavrusuna binmiŖ sana geliyor! (Zek. 9:9). Aynı bu sözler uyarınca İsa s paya binmiŖ olarak Yerus alim'e gelip İsrail ulusuna vaat edilen Mesih olduğunu kanıtladı. Halk onu büyük sevinçle karŖıladı: Hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun! diye bağırdılar. Hozana demek, 'Ŗimdi kurtar' demektir. Mesih'le beraber gelen halk O'na koca bir 'HoŖgeldin!' dedi. Onu Davut'un tahtı üzerinde görmek istiyorlardı. Artık Romalılar'ın baskı ve zulmünden kurtulmak istiyorlardı. Ancak din bilginleri İsa'yı o kadar hoŖ karŖılamadılar. Onlar Romalılar'dan gelecek tepkiden korkuyorlardı. Dahası kendi tahtlarının da sarsılmasından korkuyorlardı. Böylece Mesih  nderlerden aradığı sıcak karŖılamayı alamayınca akŖam olunca Beytanya köyüne döndü.

Ertesi gün yine Yerus alim'e inince İsa ile incir ağacı arasında ilginç bir olay geliŖir. İsa acıkınca ağaca yaklaŖır ama onda incir bulamayınca onu lanetler. BaŖta bu bizi ŖaŖırtabilir çünkü yazdığı gibi incir mevsimi değildi. Ŗimdi  ncellikle Mesih'in burada ne yaptığını anlamak için bunun ruhsal boyutunu anlamamız gerekir. Tabi ki İsa'nın incir ağacıyla bir sorunu yoktur. Ancak incir ağacı ve asma gibi bitkiler çok eskiden beri İsrail ulusunun bir sembolüydü (HoŖea 9:10). Aslında Rab peygamberler aracılığıyla egemenlik geldiğinde herkesin asması ve incir ağacı altında oturup meyvesini yiyeceğini söyledi (Zekeriya 3:10). Ne var ki, özellikle önderlerin Mesih'i reddetmelerinden dolayı, vaat edilen egemenlik askıya alındı ve İsrail ulusu büyük bir lanet altında kalacaktı. Aslında ilkbahar mevsiminde küçük 'yalancı' incirler olur ve bunlar güzel bir hasatın habercileridirler. Ancak Mesih bunları bile bulamadı. AnlaŖılan, İsrail halkı Mesih'in onlara sunmak istediği kutsal egemenliğe hiç de hazır bulunamamıŖtı. Ardından İsa tapınağa giriyor ve O'nun koyduğu bu teŖhisin ne kadar yerinde olduğunu görüyoruz. 'Ulusların dua evi' olarak tasarlanan Tanrı'nın mek nı hırsızlar ve tefecilerin yuvası olmuŖtur. Böylece Mesih Tanrı'nın kutsal öfkesiyle dolarak para bozanları ve tüccarları kovmaya baŖlar. Bunlar kırlardan hayvanlarını sunu olarak getiren halkı sömürmek için fırsat kolluyorlardı. Getirdikleri paraları kabul etmeyip fahiŖ fiyatlarla bozdurmaya zorluyorlardı. Fakat İsa Mesih o gün  ck Ğitçiliklerine son vererek Rab'bin evini arındırdı. Tabi ki bu yaptığı

olanlara müsamaha gösteren ve belki de o işlerden yararlanan din bilginlerinin hiç hoşuna gitmedi.

Bir sonraki gün İsa yine Yerusâlim'e iner. Öğrenciler yolda daha önce lanetlenen aēacın kuruduēunu görünce Őaırıyorlar. Aslında Mesih'in ne yaptığını belki o anda anlayamadılar. Ancak İsa onlara duayla her Şeyin mümkün olduēunu belirterek Tanrı'nın bunu yaptığını gösterir. Sonra tapınaēa gelince din bilginleri Mesih'in karşısına dikilirler. İsa'ya ne yetkiyle böyle davrandığını sorgulamaya balarlar. Anlaşılan bir önceki gün tapınakta yaşananlar büyük sansasyon yaratmıştır. Burada Mesih çok akıllıca sorularına bir başka soruyla cevap verir: 'Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı yoksa insanlardan mıydı?' İsa bu soruyla din bilginlerini çok zor duruma soktu. Çünkü halk Yahya'yı seviyor ve Tanrı'dan geldiēine inanıyordu. Ancak din bilginleri tövbe etmeyerek Yahya'yı reddetmiş oldular (Luka 7:29-30). Böylece kaçamak bir cevap vermeye karar verirler. Aslında cevabı biliyorlardı ama halkın tepkisinden çekiniyorlardı. Burada aslında İsa cevabını gayet güzel bir Şekilde verdi. Şunu demek istedi: 'Yahya ne yetkiyle hareket ettiyse ben de aynı yetkiyle bunları yapıyorum.' Yani Yahya'ya vaftiz etmek için yetkiyle donatan Tanrı Mesih'in bu yaptıklarını onaylıyordu. Böylece ikiyezl din bilginleri Mesih'i bırakmak zorunda kaldılar.

style="position: absolute; top: 0.25cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

MESİH'İN BİLGELİĞİ

Markos 12:1-27

1 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. «Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmaq için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. 2 Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı. 3 Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi. 4 Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar. 5 Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler. 6 «Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. «Oğlumu sayarlar» diyerek bağcılara en son onu yolladı. 7 «Ama bağcılar birbirlerine, «Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur» dediler. 8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar. 9 «Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcılarını yok edecek, bağı da başkalarına verecek. 10-11 Şu Kutsal Yazı'yı okumadınız mı? «Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!» » 12 İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için O'nu bırakıp gittiler.

13 Daha sonra İsa'yı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hırodes yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler. 14 Bunlar gelip İsa'ya, «Öğretmenimiz» dediler, «Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?» 15 Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: «Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım.» 16 Parayı getirdiler. İsa, «Bu resim, bu yazı kimin?» diye sordu. «Sezar'ın» dediler. 17 İsa da, «Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin» dedi. İsa'nın sözlerine şaşakaldılar.

18-19 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip şunu sordular: «Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: «Eğer bir adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.» 20 Yedi kardeş vardı.

Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. 21 İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu. 22 Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü. 23 Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.» 24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi? 25 İnsanlar ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler. 26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın Kitabı'nda, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın Musa'ya söylediklerini okumadınız mı? «Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım» diyor. 27 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Siz büyük bir yanılga içindesiniz.»

AÇIKLAMA: Yahudihalkının önderleri İsa'yı benimsemediklerini birçok açıdan belirttiler. Son günlerde onunla sürekli tartışarak açığını bulmaya çalışıyorlardı. Mesih ise her defasında onlara son derece zeki ve isabetli cevaplar vererek üstün bilgeliğini kanıtladı. Aynı zamanda sergiledikleri tutumdan dolayı Tanrı'nın yargısına tabi olacaklarını da bildirdi. Burada İsa son derece anlamlı bir benzetme anlatır. Yahudiler için bağ ve üzüm oldukça önemli bir semboldü çünkü Rab'bin sözüne İsrail halkı Rab'bin bağına benzetilir (Yeşaya 5). Hatta rivayete göre tapınağın girişi üzerinde İsrail'i temsil eden bir asma ve üzüm resmi vardı. Mesih'in anlattığı hikâyede ise bağcılar pek akıllı insanlar değildirler. Bağı diken ve onlara emanet eden sahibine ürününü vermek istemiyorlar. Hasat zamanında ürününden payına düşeni almak için sahibinin gönderdiği köleleri dövdüler, bazılarını öldürdüler bile. En sonunda gönderdiği oğlunu da öldürmeye kalktılar. Bağın mirasçısını öldürerek bağın kendilerine kalacaklarını sanıyorlardı. Ne büyük bir yanılga! Peki, bu benzetmeyle Mesih neyi göstermeye çalışıyor? Bağ Rab'bin İsrail halkına emanet ettiği kutsal nimetlerdir. İbrahim'den başlayarak Rab onları bir bereket kaynağı olmak için seçti (Yar. 12.2-3). Ne var ki bu nimetleri başkalarıyla paylaşmayıp Tanrı'ya çok kez isyan ettiler. Dahası onlara gönderilen peygamberleri kimi zaman dövdüler, kimi zaman öldürdüler. En sonunda Rab kendi oğlu İsa Mesih'i gönderince de onu da öldürmeye kalktılar. İlginçtir ki bunu yaparak da Davut'un yıllar önce 118. memurda yazdığı sözleri yerine getirmiş oldular. Ancak reddettikleri taş, yani Mesih, tüm uluslara hizmete eden yeni egemenliğin köşe taşı olacaktı. Böylece İsa'yı reddeden din bilginleri nasırlaşmış yüreklerinden dolayı Rab'bin yargısı

altında kalacaklardı, çünkü İsrail'e vaat edilen nimetleri ve egemenliği kendilerine saklamak istediler.

Din bilginleri İsa'nın bu benzetmede onların ikiyüzlülüğünü gösterdiğini biliyorlardı o yüzden İsa'yı tuzağa düşürmek için ellerinden geleni yapmaya başladılar. Sırada Mesih'e oldukça zor bir soru sorarlar. Ama ilginçtir ki soru soranlar normal şartlarda birbirinden nefret eden Ferisiler ve Hiroides yanlıları. Ancak İsa'yı tuzağa düşümeye gelince hemfikirdiler. Soruya gelmeden ilginç bir şekilde İsa'nın dürüstlüğünü onaylayan sözler sarf ederler. Tabi bu sözlerle muhtemelen sadece Mesih'e yağ çekmeye çalışıyorlardı. Sonra sordukları soru şu: Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu? Şimdi Roma işgali altında yaşayan Yahudiler ağır vergiler ödemek zorundaydılar. Dolayısıyla Mesih 'vergi ödemeye gerek yok' dese halk ve Ferisiler çok sevinirlerdi. Ancak Hiroides yanlıları devletten yanaydılar ve onu şikâyet edebilirlerdi. Aksi taktirdi İsa 'vergi ödemelisiniz' dese, halk İsa'yı hain gözüyle bakıp terk ederdi. İsa ne yapabilir? Mesih bir dinar getirilmesini ister. Sonra Sezar'ın resmini taşıyan dinarı göstererek 'Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin' der. İnanılmaz bir cevaptır! Peki, tam olarak ne demek istedi? Başımızdaki devletten bir nebze de olsa yararlanıyorsak ona hakkını vermeliyiz. Ama Tanrı'nın devletin üstünde olduğunu da asla unutmamalıyız. Yahudiler Sezar'ın parasını kullanarak Roma devletinin sağladığı düzenden yararlandıklarını gösteriyorlardı. O yüzden bunun hakkını da vermek gerek. Ama aynı zamanda Sezar gibi önderleri neredeyse Tanrı'nın yerine koyup tapanlara karşın İsa Rab'bin her tür yetkinin üstünde olup her hakkının esas sahibi olduğunu belirtir.

Bu arada bir başka mezhep mensupları olan Sadukiler de İsa'ya karşı şanslarını denemek istiyorlar. Onlar olağanüstü her şeyi reddediyorlardı; onlar meleklerle veya ölümden dirilişe inanmıyorlardı. Sadukiler çok garip bir senaryo çiziyorlar. Evli kadın kocasını kaybeder ve yeniden evlenir. İkinci kocasını kaybeder ve yine evlenir. Bu olay yedi kez tekrarlanır. Sonra şunu sorarlar: Diriliş gününde, cennette, bu kadın yedi kocasından hangisinin karısı olacaktır? Şimdi öncelikle çizilen senaryonun arka planını biraz açıklayalım. Musa'nın Yasası'na göre eğer evli bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse kardeşi ağabeyine bir soy yetiştirmek adına dul kalan eşiyle evlenmeli (Y.Tekrarı 25:5-10). Şimdi Sadukiler'in çizdikleri senaryo pek gerçekçi olmazsa da bununla ölümden sonra diriliş gününe inanmanın saçma olduğunu ispatlamaya çalışıyorlardı. Mesih ise onlara iki açıdan yanıldıklarını belirtir: Ne Tanrı'nın Sözü'nü ne Rab'bin gücünü anlıyorlardı. Sanki Rab'bin hikmeti ve kuvveti bu gibi sorunları çözmeye yetersizmiş gibi davranıyorlardı. Ardından İsa dirilişten sonra Rab'bin huzuruna layık

görülen insanların artık evli bir hayat sürdürmeye ihtiyaç duymayıp melekler gibi olacaklarını söyler. Son olarak da İsa Tanrı'nın sık sık tekrarladığı bu cümleyi hatırlatır: 'Ben İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısıyım.' Rab bunu yaklaşık onlardan 500 yıl sonra Musa'ya söyleyerek ataları İbrahim, İshak ve Yakup'un yanında yaşamakta olduklarını belirtmiş oldu.

style="position: absolute; top: 0.85cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

EN BÜYÜK BUYRUK

Markos 12:28-44

28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiği gören bir din bilgini yaklaşıp O'na, «Buyrukların en önemlisi hangisidir?» diye sordu. 29 İsa şöyle karşılık verdi: «En önemlisi şudur: «Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rab'dir. 30 Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.» 31 İkincisi de şudur: «Komşunu kendin gibi seveceksin.» Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.» 32 Din bilgini İsa'ya, «İyi söyledin, öğretmenim» dedi. «Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur» demekle doğruyu söyledin. 33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi,

komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.» 34 İsa onun akıllıca yanıt verdiği görünce, «Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin» dedi. Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.

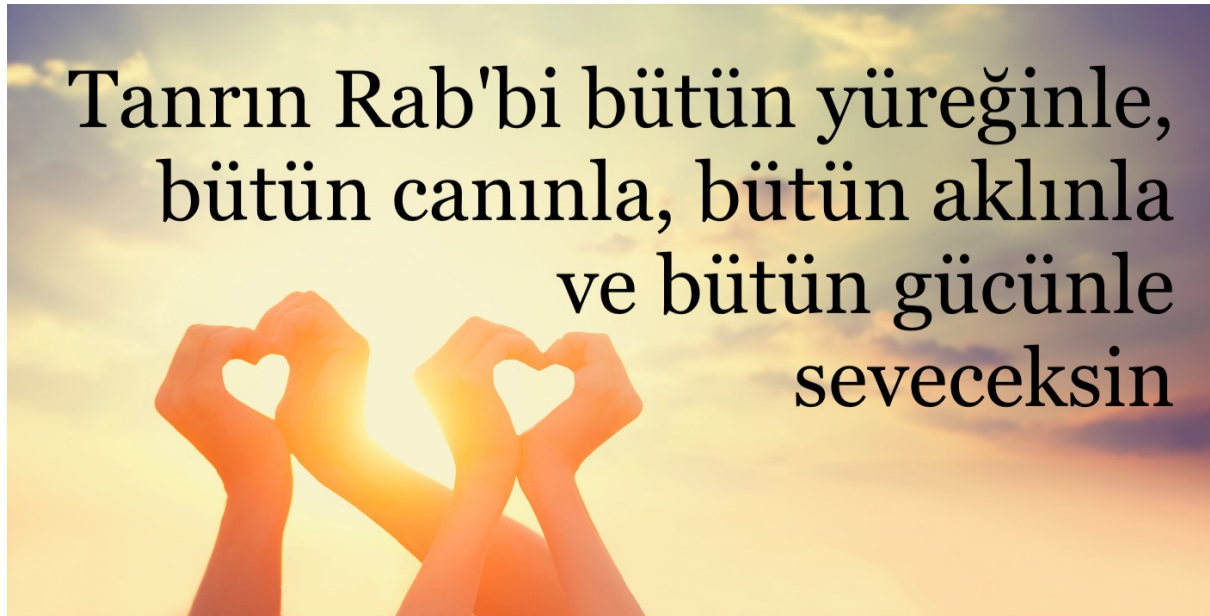
35 İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: «Nasıl oluyor da din bilginleri, «Mesih, Davut'un Oğlu'dur» diyorlar? 36 Davut'un kendisi, Kutsal Ruh'tan esinlenerek şöyle demişti: «Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.» 37 Davut'un kendisi O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?» Oradaki büyük kalabalık O'nu zevkle dinliyordu.

38-39 İsa öğretirken şöyle dedi: «Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. 40 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.»

41 İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı. 42 Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para attı. 43 İsa öğrencilerini yanına çağırarak, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. 44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi.»

AÇIKLAMA: Mesih üstün hikmetiyle karşısına çıkan herkesi susturdu. Şimdi de daha iyi niyetle yaklaşan ve gerçekte önemli bir soru soran bir din bilginini var. Soru şu: 'Yasa'nın buyrukları arasında, en önemli hangisidir?' Yahudi toplumu Rab'bin yüzlerce sene önce Musa'ya verdiği yasalara bağlıydı. Verilen yüzlerce buyruk arasında günlük hayat için önemli birçok talimatların yanı sıra nihai anlamda büyük önem taşıyan yasalar da vardı. Yasa'nın başında ünlü on emir de vardı. Peki, İsa bunlardan hangisini seçecek? İlerleyen ayetlerde Mesih tüm buyrukları iki temel buyruğa indirgeyerek Yasa'nın özetini dâhice sunar. İlk ve en temel buyruk, Tanrı'yı bütün yüreğimizle, bütün canımızla, bütün aklımızla ve bütün gücümüzle sevmektir. Bununla İsa on emirin ilk dördünü özetliyor, çünkü Rab'bi gerçek anlamdan seven, O'ndan başkasına asla tapmaz, adını ağzına boş

yere almaz ve düzenli olarak onu anımsar. Aslında Mesih bunu havadan çıkarmadı, bu ünlü sözler Yasa'nın Tekrarı 6:4'de geçer. Rab'bin tek Tanrı olduğunu vurgulayarak kendisinden başka hiç bir varlığın sevgimizi daha fazla hak etmediğini belirtir. Aynı zamanda Tanrı'nın sadece duygusuz ibadetimizi değil, bilinçli sevgimizi istediğini hatırlatır. Ama Mesih burada durmuyor, buna ikinci bir buyruk daha vurgulamak istiyor: Komşunu kendin gibi seveceksin. Bu da yeni bir şey değildir Rab bunu çok önceden Yahudiler'e buyurdu (Levililer 19:18). Ancak Mesih bunu ekleyerek bununla kalan buyrukları özetliyor ki nitekim kendini komşusunun yerine koyan asla zina veya hırsızlık yapmayı düşünmez. İşte bu iki buyruğu devamlı uygulayan aslında Tanrı'nın tüm yasasını yerine getirmiş olur (Romalılar 13:8-10). Soru soran din bilgini Mesih'in olağanüstü bilgeliğini görünce onu takdir eder. İsa da adamın iyi niyetini sezince 'Rab'bin Egemenliği'nden uzak değilsin' diye söyler.

style="position: absolute; top: 0.44cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

Ardından İsa kendisine bunca soru soranlara de bir şey sormak ister. Yahudiler asırlardır Davut'un soyundan çıkacak büyük Mesih'i bekliyorlardı. Çünkü Rab Kral Davut'a soyundan gelen birinin tahtına çıkıp sonsuz egemenliğini kuracağına söz verdi (2.Samuel 7). Ama başka bir yerde yazdığı bir mezmurda Kral Davut Mesih'ten söz ederek onu 'Rab' olarak betimler. 110. Mezmurdan yapılan bu alıntı aslında çok ilginçtir çünkü Rab (Yahveh) Rab (Adonay) ile konuşur ve ona sağında tahta oturmasını söyler. İbranice'de bu iki isim Tanrı için kullanılır ama burada Rab'bin 'Rab' diye seslendiği bir başkasına hitap ettiği bellidir. Bu nasıl olabilir? Buna benzer başka örnekler de var Eski Antlaşmada (bkz. Malaki

3:1). Dahası, Davut'un soyundan gelen Mesih nasıl oluyor da burada Davut'un Rabbi olarak geçiyor? Tabi din bilginlerinin buna verecekleri bir cevap yoktu çünkü İsa'yı ne Mesih olarak ne de Rab olarak kabul ediyorlardı. Ancak Kutsal Ruh'un yıllar önce Kral Davut aracılığıyla yazdığı bu sözlere daha dikkatli baksaydılar karşılarında duran İsa'nın hem vaat edilen Mesih hem de beklenen Rab olduğunu anlardı. Çünkü Davut'un soyundan gelen İsa aynı zamanda Davut'un Rabbidir.

Bunca tartışmadan sonra İsa öğrencilerini din bilginlerinin ikiyüzlülüğüne karşı uyararak ister. Bu dindarlar sözde yasanın bekçiliğini yapıyorlardı ama kendileri gizli Rab'bin buyruklarını çiğniyorlardı. Onlar için önemli olan Tanrı'nın takdiri değil halkın övgüsüydü. O yüzden her fırsatta gösterişli bir şekilde insanların alkışlarını toplamaya çalışıyorlardı. Ama dışarda çok dindar görünürken aslında fırsat buldukça toplumun en zayıf insanları bile ezmekten kaçınmıyorlardı. İsa din bilginleri tarafından ezilen dul kadınlardan söz ettikten sonra bunun canlı örneğini görüyoruz. Bu sırada İsa Tapınağın karşısında oturmuş paralarını bağış kutusuna atan insanları izliyordu. Zenginler büyük tantanayla gelip bol kepeyle paralarını kutuya atıyorlardı. Ardından dul bir kadın gelip ancak iki bakır kuruş atar. Bunu göre İsa ilginç bir şey söyler: Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. Ne demek bu? Zenginler servetlerinden arta kalanı bağış ettiler. Dul kadın ise elinde kalan son iki kuruşu verdi. Böylece kişilerin bütçelerine göre değerlendirirsek kadın onlardan kat ve kat daha fazla verdi. Neticede zenginler gösteriş için Tanrı'ya bir sadaka atıyorlardı. Kadın ise büyük fedakârlıkla varını yoğunu vermekten hiç çekinmedi. Böylece dul kadın Mesih'in takdirini kazanmış oldu çünkü bu davranışıyla Tanrı'yı gerçekten sevdiğini kanıtlamıştı.

SON GÜNLER

Markos 13:1-37

1 İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri O'na, «Öğretmenim» dedi, «Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!» 2 İsa ona, «Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!» dedi. 3-4 İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: «Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?» 5 İsa onlara anlatmaya başladı: «Sakin kimse sizi saptırmasın» dedi. 6 «Birçokları, «Ben O'yum» diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi saptıracaklar. 7 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması

gerek, ama bu daha son demek değildir. 8 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer depremler, kıtlıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. 9 «Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz. 10 Ne var ki, önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir. 11 Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, «Ne söyleyeceğiz?» diye önceden kaygılanmayın. O anda ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak. 12 Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek. 13 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 14 «Yıkıcı iğrenç şeyin, bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. 15 Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin. 16 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin. 17 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! 18 Dua edin ki, kaçıyorsunuz kışa rastlamasın. 19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. 20 Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır. 21 Eğer o zaman biri size, «İşte Mesih burada», ya da, «İşte şurada» derse, inanmayın. 22 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar. 23 Ama siz dikkatli olun. İşte her şeyi önceden söylüyorum.» 24-25 «Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, «Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.» 26 «O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. 27 İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak. 28 «İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. 29 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki İnsanoğlu yakındır, kapıdadır. 30 doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak. 31 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.»

32 «O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. 33 Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz. 34 Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna benzer. Evinden ayrılırken kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur. 35 Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz. 36 Ansızın gelip sizi uykuda bulmasın! 37 söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!»

AÇIKLAMA: Fısıh Bayramı süresince Mesih her gün kaldığı köyden Beytanya'dan Tapınağa gidip geliyordu. Bu sırada yine Zeytin Dağı'ndaki patikalardan köye dönünce öğrenciler şehre dönüp batan güneşin ışınlarıyla parlayan Tapınağı seyrederek büyülediler. Kral Hirodes bundan yaklaşık 50 sene önce Yahudiler'in ibadet merkezi olan Tapınağı restore etmeye başladı. Sonuç olarak etrafında oldukça geniş bir platform inşa etmekle beraber ortasında duran Tapınağın kendisini daha da büyütüp altınlarla süsleyerek görkemli bir hale getirdi. Ancak Mesih binaların güzelliğine aldanmadan yakında taş üstünde taş kalmayacak kadar büyük bir yıkımla karşı karşıya kalacağını belirtir. Neden? Çünkü vaat edilen Mesih'i reddettiler. Tabi, öğrenciler bunu duyunca büyük şaşkınlıkla bu felaketin ne zaman ve nasıl gerçekleşeceğini merak ettiler. Aynı zamanda bunun Mesih'in ikinci gelişinde gerçekleşeceğine inandıkları dikkatimizi çeker, oysaki bunların iki farklı tarihte gerçekleştiğini göreceğiz. Böylece İsa cevabında aslında iki paralel olaya cevap vermek durumundadır. İlk gününden yaklaşık 40 sene sonraki Yeruşalim'in yıkımını anlatıyor aynı zamanda ikinci gelişinden önce Yeruşalim ve tüm dünyanın başına gelecek felaketlerin alametlerini de anlatıyor. Her ikisinde olağanüstü bir takım belirti yaşanacak, Yahudiler dağılacak ve Tapınak yıkılacaktır. Bu ikinci yıkımın olacağını şundan anlıyoruz ki M.S. 70 yılında Tapınak yıkıldıktan sonra İsa Mesih yeryüzüne dönmedi. Neden? Çünkü Mesih ancak halkı olan Yahudiler kendisini kabul etmek üzere tövbe ettiklerinde geri dönecektir. O sırada daha da büyük bir sıkıntı dönemi yaşayacaklar ama sonunda Mesih kendisine ait olan herkesi kurtarmak üzere yeryüzüne geri gelecektir (Vahiy 19).

Mesih'in burada sıraladığı sonun alametlerini şöyle özetleyebiliriz:

Sahtekârlar gelecek - Kendini peygamber ya da Mesih olarak gösteren kişiler ortaya çıkıp özellikle imanlıları yaptıkları mucizelerle aldatmaya çalışacaklar.

Savaşlar artacak - Sona yaklaşınca her yerden savaş haberleri gelecek. Buna şaşırılmamalıdır çünkü dünyada İblis'in etkisi arttıkça savaşların da artması doğaldır.

Doğal afetler çoğalacak - Ezelden beri deprem ve kıtlık gibi felaketler vardır ancak sona yaklaştıkça bir kadının doğum sancıları gibi, bunların gittikçe çoğalması ve sıklaşması bekleniyor.

İmanlılar zülüm görecek - Son günlerde imanlılar daha büyük bir baskı altında kalacak, yakın akrabaları bile onları ele verecektir. Ama tüm bunlara rağmen Mesih'in müjdesi daha da yayılacaktır.

Yıkıcı iğrenç şey Tapınakta dikilecek - Peygamber Daniel çok önceden bundan söz etti (Daniel 9:27). Bunun benzeri daha önce Kral Antiakus Epifanes'in Tapınakta Zeus'un putunu dikip sunakta bir domuz kestiği günlerde de yaşandı (Dan. 11:31-35). M.S. 70 yılında Tapınağı yıkan Romalılar yine benzeri 'iğrenç' şeyler yaptılar. Son günlerde çıkacak Mesih Karşıtı de benzerini yapacaktır (2.Selanikliler 2:4). Mesih özellikle bunu gördüklerinde imanlılara kaçmalarını söylüyor çünkü büyük yıkım geldi demektir.

İşte kıyametin koptuğu tam bu günlerde Rab İsa geri gelecektir. Ulusların orduları Rab'bin halkını yok etmek için toplandıkları bu sırada Mesih'in ayakları Zeytin Dağı'na basacaktır (Zekeriya 14). Aynı zamanda eskiden peygamberlerin yazılarında ve İncil'in son kısmı olan Vahiy bölümünde ayrıntılı bir şekilde tarif edilen birçok olağanüstü belirti gökyüzünde ve de yeryüzünde gerçekleşecektir (Yoel 2, Vahiy 16). Tüm bunların üstüne gelen İsa öncelikle kendisine inananları dünyanın dört bucağından yanına toplayacaktır.

style="position: absolute; top: 0.23cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

En son olarak tüm bunların ne zaman olacağını merak eden öğrencilerine Mesih incir ağacının örneğini hatırlatır. Daha önce İsa meyve vermeyen İsrail'i temsil eden incir ağacını lanetledi (11:14). Ama Mesih dünyaya dönmeden İsrail'in tövbeye gelip ruhsal meyve vereceğini biliyoruz (Romalılar 11:26). O yüzden ne zamanki Mesih'in daha önce anlattığı alametlerin gerçekleştiğini ve özellikle İsrail halkında tövbenin meyvelerini görmeye başlarsak o zaman İsa'nın dönüşüne çok yaklaştığımızı bileceğiz. Mesih'in sözünü ettiği ortadan kalkmayacak 'kuşak' da büyük ihtimalle Yahudiler'in soyudur. Yahudiler çok kez yok olmayla karşı karşıya geldilerse de Mesih'in burada verdiği vaat doğrultusunda kurtuldular çünkü Tanrı'nın Egemenliğinin gerçekleşmesi için İsrail'in tövbe etmesi gerekir. Son olarak Mesih ikinci gelişinin günü ve saati bilinemez olduğunu vurgular. Hatta bunun tamamen Baba Tanrı'nın inisiyatifine kalmış ve kendisi bile bunu bilmediğini söyleyince şaşırıyoruz. Büyük olasılıkla bunu burada söyleyerek insani boyutuyla bunu bilmesinin olanaksız olduğunu vurguluyordur. Nitekim Tanrı Oğlu insan kılığına girerek geçici bir süreliğine bir çok ilahi ayrıcalığından vazgeçmişti (Filipililer 2:5-8). Neticede, Mesih öğrencilerini her daim ayık ve uyanık olmaya çağırır çünkü burada bahsettiği olaylar ansızın gerçekleşecektir.

İHANET

Markos 14:1-50

1 Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı. 2 «Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar» diyorlardı. 3 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı O'nun başına döktü. 4-5 Bazıları buna kızdılar; birbirlerine, «Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi» diyerek kadını azarlamaya başladılar. 6 «Kadını rahat bırakın» dedi İsa. «Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı. 7 Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım. 8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı. 9 doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.» 10 Bu arada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti. 11 Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

12 Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrencileri İsa'ya, «Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?» diye sordular. 13 O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: «Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. 14 Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: «Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede? diye soruyor.» 15 Ev sahibi üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın.» 16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. 17 Akşam olunca İsa Onikiler'le birlikte geldi. 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek.» 19 Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, «Beni demek istemedin ya?» diye sormaya başladılar. 20 İsa onlara, «Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır» dedi. 21 «Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için

daha iyi olurdu.» 22 İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, «Alın, bu benim bedenimdir» diyerek öğrencilerine verdi. 23 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti. 24 «Bu benim kanım» dedi İsa, «Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. 25 doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde tazesini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.» 26 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

27 Bu arada İsa öğrencilerine, «Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz» dedi. «Çünkü şöyle yazılmıştır: «Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.» 28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.» 29 Petrus O'na, «Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem» dedi. 30 «Sana doğrusunu söyleyeyim» dedi İsa, «Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin.» 31 Ama Petrus üsteleyerek, «Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem» dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

32 Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, «Ben dua ederken siz burada oturun» dedi. 33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. 34 Onlara, «Ölesiye kederliyim» dedi. «Burada kalın, uyanık durun.» 35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. «Mümkünse o saati yaşamayayım» dedi. 36 «Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun.» 37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, «Simun» dedi, «Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı? 38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.» 39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti. 40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı. 41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, «Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?» dedi. «Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 42 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!»

43 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. 44 İsa'ya ihanet eden Yahuda, «Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün» diye onlarla sözleşmişti. 45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, «Rabbî» diyerek O'nu öptü. 46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar. 47

İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. 48 İsa onlara, «Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?» dedi. 49 «Her gün tapınakta, yanbaşınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.» 50 O zaman öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

AÇIKLAMA: Yahudinin bilgileri İsa Mesih'i yok etmek için çoktan fırsat kolluyorlardı ama halkın tepkisinden korktukları için komplolarını gerçekleştiremediler. Şimdi ise bekledikleri fırsat nihayet ellerine düştü. İsa'nın on iki havarilerinden biri olan Yahuda öğretmenini onlara teslim etmek yanlarına gelip anlaşmak istiyordu. Bir kaç yıl Mesih'le gezmiş, mucizelerini ve kutsal karakterini yakından izlemiş birinin böylesi korkunç bir ihanete girişmesine neler sebep olmuş olabilir? İşte burada geçen olayda Yahuda gerçek yüzünü göstermeye başlar. Mesih'le öğrencileri Simun adında bir adamın evinde yemeğe oturdular. 'Cüzamlı' olarak geçen bu adam büyük olasılıkla Mesih'in gücüyle sağlığına kavuşmuştu. O dönemde erkekler ve kadınlar ayrı bölümlerde otururlardı. Ama birden bir kadın Mesih'in olduğu odaya dalıp başı üzerine oldukça pahalı bir parfüm dökmeye başlar. Bu kadın büyük olasılıkla Yuhanna kitabında adı geçen Meryem'di (Yuhanna 12:2-3). Bunu yapmakla kadın pek çok kültürel tabu kırmakla beraber kendini de orada bulunan erkek milletinin yargılayıcı bakışlarına ve eleştirilerine maruz bıraktı. Yuhanna'nın yazılarına göre özellikle Yahuda burada yapılabilecek çok kızdı. Çünkü Mesih'in üzerine boşalttığı hintsümbülü yağı yaklaşık bir yılın maaşı kadar para tutuyordu. Neden bunu fakirlere dağıtmadığını sorar, fakat kızgınlığın esas sebebi şuydu ki havarilerinin kesesini tutan Yahuda ondan çalışıyordu. Mesih ise kadının yardımına gelerek onu herkesin önünde savunur. Bu olay Yahuda için artık bardağı taşıran son damla oldu. Çünkü İsa'ya sadık olmaktan bir şeyleri kazanmayı ümit eden Yahuda artık boşuna beklediğini anladı. Böylece din bilgilerin yanına gidip İsa'yı ellerine teslim etmesi için neler vereceklerini sorar. Onlar da büyük bir heyecanla kendisiyle anlaşılır.

İki gün sonra Fısıh Bayramı'nın arifesinde Mesih öğrencileriyle Yahudilerin geleneksel sofraya oturmak üzere onlardan bazısını yemek yerini hazırlamaya gönderir. Böylece üst odada hep birlikte bayram şölenine otururlar. Ama sofraya oturur oturmaz Mesih gruptan birinin ona ihanet edeceğini belirtir. Telaşa düşen öğrenciler etrafa bakınmaya başlarlar. İsa, ihanet eden için bunun ne büyük bir lanet olacağını vurgular, hatta hiç doğmasaydı daha iyi olurdu der. Ardından, Mesih gizliden

Yuhanna'ya kendisiyle beraber sahana ekmek batıran Yahuda'nın bunu yapacağını belirtir. Böylece Yahuda kalkıp dışarı çıkar (Yuhanna 13:21-30). İlerleyen saatlerde geleneksel Fısıh yemeğinin bir parçası olarak ekmek bölünür ve paylaşılır. Aynı zamanda en az dört defa şarap dolu bir kâse kaldırılır ve özel bir bereket duası okunurdu: "Evrenin Kralı, bizi kutsayan ey Rab Tanrı adın mübarek olsun". Ancak Mesih 'kefarete kâsesi' olarak bilinen kâseye gelince ona daha farklı, kişisel bir anlam yüklenir: 'Bu benim kanım, birçokları uğruna akıtılan

style="position: absolute; top: 0.58cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm" antlaşma kanıdır'. Bununla İsa asırlardır kutlanan bu kutsal törenin kendisine işaret ettiğini vurgular. Parçalanmış ve aralarında paylaşılan ekmek için de 'bu benim bedenimdir' diyerek bedenini ve kanını günahlarına karşılık kurban olarak sunacağını belirtir. Böylece Mesih büyük bir ihanete uğrayacağını bile bile bunun Tanrı'nın ezelden beri kurduğu planın doğrultusunda olduğunu belirterek bu korkunç kötülükten harika bir kurtuluşun sağlanacağını söyler.

Üst odadan ayrıldıktan sonra şehrin hemen dışında sık sık uğradıkları bir bahçeye giderler. Yolda giderken İsa o gece büyük ihanete uğradığında diğer tüm öğrencilerin onu terk edip dağılacaklarını söyler. Grubun sözcüsü olan Petrus özellikle buna şiddetle karşı gelir: 'Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem' Kendisine çok güvenen ve çok büyük konuşan öğrencisine

İsa, 'Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin' diye belirtir. Bunu hazmedemeyen Petrus yine üstelemeye devam eder ve diğer öğrenciler de aynı şekilde İsa'yı asla bırakmayacaklarına söz verirler. Bahçeye varınca İsa en yakın üç öğrencisi olan Petrus, Yakup ve Yuhanna ile beraber bir daha ileri gider ve çok derinden kederlendiğini söyleyerek kendisiyle birlikte dua etmelerini rica eder. Sonra Mesih bir az ilerde yalnız başına Baba Tanrı'nın önünde diz çöküp yüreğini döker. Ne var ki öğrencilerinin yanına dönünce hepsini uyumuş buluyor. Sonra Petrus'a özellikle, 'Uyanık durup dua edin ki ayartılmayasınız' diye uyarır. Ama İsa duaya çekildikten sonra öğrenciler yine uykuya dalar. Sonunda İsa yanlarına dönüp, 'kalkın bana ihanet eden geldi' der. Tam o anda Yahuda belirir, peşinden gelen sopalı, meşaleli kalabalıkla birlikte İsa'ya yaklaşır yanağından öperek askerlere işaret verir. Uykudan yeni uyuyan Petrus hemen devreye girer ve kılıcıyla Mesih'i kurtarmaya kalkar. İsa Mesih ise ona izin vermiyor ve gelen kalabalığı da azarlıyor: 'Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?' İsa yaklaşık bir hafta boyunca her gün tapınaktaydı ama ona kimse el sürmedi. Bunu bu şekilde yapmalarının sebebi apaçıktı aslında. Hain Yahuda ile anlaşılan din bilginleri çok korkak insanlardı. Mesih ise, kendi öğrenciler o anda kaçmalarına rağmen, hiç korkmuyordu. Tanrı'nın kurtuluş planını gerçekleştirmek için gerekli her şeyi yerine getirmeye hazırdı.

İNKÂR

Markos 14:51-72

51 İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı. 52 Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

53 İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı. 54 Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı. 55 Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. 56 Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı. 57-58 Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: «Biz O'nun, «Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım» dediğini işittik.» 59 Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı. 60 Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, «Hiç

yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?» diye sordu. 61 Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, «Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?» diye sordu. 62 İsa, «Benim» dedi. «Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.» 63-64 Başkâhin giysilerini yırtarak, «Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?» dedi. «Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?» Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler. 65 Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. «Haydi, peygamberliğini göster!» diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatladılar.

66-67 Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, «Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin» dedi. 68 Petrus ise bunu inkâr ederek, «Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum» dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü. 69 Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, «Bu adam onlardan biri» demeye başladı. 70 Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, «Gerçekten onlardansın; sen de Celileli'sin» dediler. 71 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, «Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum» dedi. 72 Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, «Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin» dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

AÇIKLAMA: İnsanlar bazen soruyor: İsa'yı kim ölüme teslim etti? Yahudiler mi, Romalılar mı, Yahuda İskariyot mu? Aslında ölümünde birçok kişinin katkısı olduğu gibi bizim de katkımız vardır. Çünkü İsa bizim günahlarımıza karşılık öldü. Fakat esas anlamamız gereken şu ki İsa kendini bile bile ölüme teslim etti. Burada gelişen olaylardan çok önce İsa öğrencilerine çarmıha gerileceğini çok kez söyledi. Önceki gece de öğrencilerine ölümünden söz etti. Kaçmak isteseydi fırsatı vardı ama bile bile onu tutuklamaya gelen kalabalığın önüne çıkıp kendini ele verdi. Bunu özellikle öğrencilerinin başına kötü bir şey gelmesin diye yaptı. Şimdi de Yahudi toplumunun önderi olan başkâhinin karşısına çıkarıldı. Dağılan öğrencilerinden bir tek Yuhanna ve Petrus uzaktan olup bitenleri izliyorlardı. Toplanmış bulunan din bilginlerinin kurulu (Sanhedrin), daha Mesih'i dinlemeden kararlarını vermişlerdi; İsa'yı ölüm cezasında çarptırmak istiyorlardı. Ancak kararlarını meşru kılmak için tanıklara ihtiyaçları vardı. Ne var ki kimi getirdilerse bir türlü İsa'yla ilgili kötü bir şey

tutturamadılar. Mesih de kendisiyle ilgili söylenen yalanlara cevap vermeye de ihtiyaç duymuyordu. Buna çok sinirlenen başkâhin sonunda esas konuya geldi ve İsa'ya doğrudan, 'Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin değil misin?' İşte İsa'yla ilgili esas dertleri buydu; bir çok mucize ve belirti göstermesine rağmen kıskançlıktan ötürü O'nun vaat edilen Mesih olduğuna inanmak istemiyorlardı. Bu sefer İsa aslını inkâr etmeden net bir cevap verir: 'Benim!' Üstelik Daniel 7.bölümden alıntı yaparak yakında Baba Tanrı'nın sağında oturup onları yargılayacağını belirtir. Tabi bunu söylemekle İsa din bilginlerine aradıkları malzemeyi sağlamış oldu. Ancak aynı zamanda aralarındaki anlaşmazlığın esas nedenini de göstermiş oldu. Dahası, İsa 'Tanrı'nın Oğlu Mesih' olduğu gerçek için çarmıha kadar gitmeye hazır olduğunu belirtti. Din bilginleri bunu işitince öfkeden kudurdular ve idam kararını ilan ederek İsa'yı dövmeye başladılar. Oysaki bir insanın kendi sözleriyle mahkûm edilmesi ve böyle bir muamele görmesi normal şartlarda yasaktır. Onlar ise sadece bir şeye

style="position: absolute; top: 0.4cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

odaklandılar, o da İsa'yı yok etmek. Böylece onlar temsil ettikleri kutsal Yasa'nın prensiplerini çiğneyerek Rab'in Sözü'nü inkâr ettiler.

Öbür tarafta Mesih'in en yakın öğrencilerinden biri olan Petrus da gece boyunca İsa'yı inkâr ediyordu. Aslında İsa bir önceki gece son sofrada oturduklarında böyle olacağını söyledi bile. O zaman Petrus, 'herkes inkâr etse bile ben asla inkâr etmem' diye büyük konuştu. Ancak İsa Simun'un yaptığı gurur yüzünden düşeceğini bildiği için horoz iki kez ötmeden Petrus'un onu üç kez inkâr edeceğini söyler. Daha sonra Getsemani bahçesine gelince ruhu çok sıkılan İsa Petrus'tan kendisi için dua etmesini istedi. Ancak Simun ile diğer öğrenciler uykuya yenildiler. Onları bu halde bulan İsa özellikle Petrus'a 'Uyanık durup dua edin ki ayartılmayasınız' dedi. Ne var ki kısa bir süre sonra sopalı kalabalık Mesih'i almaya gelince Petrus benliğine yenilerek İsa'yı kılıcıyla kurtarmaya kalkıyor. Mesih bu yaptığını kınayınca diğer öğrencilerle beraber kaçtı. Anlaşılan Petrus İsa uğruna her tür kahramanlık yapmaya hazırdı ancak en basit olanı yapmaya, yani dua etmeye hazır değildi. Daha sonra Yüksek Kurulun önünde İsa yargılandığı sırada Petrus olup bitenleri uzaktan izlemek için ısınmak için ateşin yanına gelir. O sırada oraya gelen evin hizmetkârlarından genç bir kız Petrus'u tanır ve 'Sen de onunla birlikteydin' diyerek onu işaretler. O anda korkuya kapılan Simun İsa'yı tanıdığını inkâr ederek gruptan biraz uzaklaşır. Tam bu sırada horoz bir kez öter. Bu Petrus için önemli bir uyarıydı. Ne var ki kız Petrus'u yine görünce onu herkese söyleme başladı, 'Bu adam onlardan biri'. Petrus yine inkâr etti. Ardından bir kişi daha Petrus'un Celile'den olduğunu söyleyince Petrus kendine lanet okuyup ant içerek İsa'yı tanıdığını inkâr eder. Tam bu sırada horoz ikinci kez öttü. Bunu duyan Petrus Mesih'in dediğinin tam tamına gerçekleştiğini anladı. Bunu hatırlayınca yürekte derin bir acı hissederek dışarı kaçıp hüngür hüngür ağlamaya başladı. Peki, İsa'yı çok seven Petrus nasıl bu hale gelebildi? Gördüğümüz gibi her şey gururla başladı. Rab onu uyardı ve özellikle ayartılmamak için dua etmeye çağırırdı. Ancak kendine çok güvenen Petrus kendi bildiğini yaptı ve sonunda hiç beklemediği korkunç bir yere vardı. İsa'yı inkâr edeceğine hiç ihtimal vermedi ama şimdi utancından bebek gibi ağlıyordu. Gerçek şu ki Rab'bi çok seven bizler O'nun dediklerine dikkat etmezsek aynı yere gelebiliriz.

ÇARMIH

Markos 15:1-47

1 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı

bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler. 2 Pilatus O'na, «Sen Yahudiler'in Kralı mısın?» diye sordu. İsa, «Söylediğin gibidir» yanıtını verdi. 3 Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular. 4 Pilatus O'na yeniden, «Hiç yanıt vermeyecek misin?» diye sordu. «Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!» 5 Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaşıtı.

6 Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi. 7 Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı. 8 Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi. 9 Pilatus onlara, «Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?» dedi. 10 Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. 11 Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar. 12 Pilatus onlara tekrar seslenerek, «Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?» diye sordu. 13 «O'nu çarmıha ger!» diye bağırdılar yine. 14 Pilatus onlara, «O ne kötülük yaptı ki?» dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, «O'nu çarmıha ger!» diye bağırdılar. 15 Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

16 Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar. 17 O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler. 18 «Selam, ey Yahudiler'in Kralı!» diyerek O'nu selamlamaya başladılar. 19 Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı. 20 O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler.

21 Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar. 22 İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler. 23 O'na mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi. 24 Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. 25 İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. 26 Üzerindeki suç yaftasında, 27-28 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler. 29-30 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, «Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!» diyorlardı. 31 Aynı şekilde

başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek aralarında, «Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor» diye konuşuyorlardı. 32 «İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim.» İsa'yla birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ettiler.

33 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. 34 Saat üçte İsa yüksek sesle, «Elohi, Elohi, lema şevaktani» yani, «Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?» diye bağırdı. 35 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, «Bakın, İlyas'ı çağırıyor» dediler. 36 Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. «Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?» dedi. 37 Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi. 38 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. 39 İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, «Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü» dedi. 40 Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu. 41 İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yerusâlim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu.

42-43 O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi. 44 Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşıtı. Yüzbaşığı çağırıp, «Öleli çok oldu mu?» diye sordu. 45 Yüzbaşından durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi. 46 Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı. 47 Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

AÇIKLAMA: Yahudinin bilginleri İsa'yı ölüme çarptırmaya kararlıydılar ancak bir sorun vardı, kendileri onu öldürmeye kalksalar İsa'yı çok seven halk önderlere karşı kin bağlayabilirdi. O yüzden Mesih'i Roma valisi Pilatus'a götürüp onun eliyle öldürtmek için plan kurdular. Ancak burada da bir sorun vardı, İsa'nın suçu olarak Pilatus'a ne diyeceklerdi? Aklarına gelen tek şey İsa'yı isyanla suçlamaktı, böylece onun Sezar'a rakip bir krallık kurduğunu söyleyerek valiye şikâyet ettiler. Pilatus'un sık sık

başkaldıran Yahudiler'e bu konuda hiç merhameti yoktu. Zaman zaman Romalı askerler saldırıya uğrayınca Pilatus halktan bir takım masum insan rastgele seçerek çarmıha gererdi. Kısacası isyan söz konusu olunca Pilatus, Yahudiler'i öldürmekten zevk alan gaddar bir adamdı. Ne var ki Mesih'i sorguya çektiğinde oldukça sert yürekli bu vali bile İsa'daki olağanüstü farkı sezebiliyordu. Pilatus kısa sürede din bilginlerinin İsa'yı kıskançlıktan dolayı ölüme teslim ettiklerini anladı. O yüzden Mesih'i kurtarmak için bir yol aramaya çalıştı. O dönemde her Fısıh Bayramı'nda vali Yahudi halkına güzel bir jest olsun diye bir mahkûm bırakırdı. Pilatus o gün onlara şöyle bir seçenek sundu, 'Katil Barabba'yı mı isterseniz yoksa İsa'yı mı bırakayım?' Önderlerin kışkırtmasıyla toplanmış bulunan halk, 'Barabba' diye bağırmaya başladı. İsa'ya gelince, 'Onu çarmıha ger' diye haykırdılar. Kulaklarına inanamayan Pilatus yine İsa'yı kurtarmak için uğraştı ama uyguladıkları baskı sonucunda İsa'yı askerlerine teslim etti. Ne ilginçtir ki normal şartlarda Yahudileri gaddar Pilatus'un ellerinden kurtarmak için uğraşan din bilginleri bu sefer masum bir Yahudi'nin ölümü için ona baskı yapıyor. Anlaşılan tüm bu olayın arkasındaki güç İblis'in ta kendisiydi.

İsa'yı teslim alan Romalı askerler onunla dalga geçerek dövmeye başladılar. Yahudiler'in onları kurtaracak bir kral Mesih beklediklerini duymuşlardı o yüzden İsa'nın böyle biri olabileceğini ve kendi halkı tarafından satıldığını öğrenince büyük bir şevkle Mesih'le eğlenmeye başladılar. Ona krala yakışan mor bir giysi giydirip başına dikenlerden oluşan bir taç koydular. Sonra 'Selam, ey Yahudiler'in Kralı' diyerek onunla alay ettiler. İsa'yı hırpaladıktan sonra çarmıha gerilmek üzere onu dışarı çıkardılar. O dönemde çarmıha gerilecek kişi kendi haçını taşıyarak şehrin ortasından gezdirilirdi öyle ki halkın tümü onu görerek ibret alsın. Ancak İsa daha önce askerler tarafından kırbaçlar yediği için pek gücü kalmadı. O yüzden yoldan geçen Simun adında Kireneli bir adamı çarmıhını taşımaya zorladılar. Bu da ilginçtir çünkü bir önceki gece 'seninle ölüme kadar giderim' diye Simun Petrus'un yerine başka bir Simun İsa'ya yardım eder. Çarmıha gerilecek Golgota adındaki yere gelince İsa'ya acılarını dindirmek için bir içecek vermek istediler ancak İsa bunu reddetti. Sonra onu soyup çarmıha astılar. Suçunu anlatan yaftaya da 'Yahudiler'in Kralı' diye yazdırdılar. Ne ilginçtir ki İsa'nın tek suçu olarak gerçeği yazabildiler, O gerçekten Yahudiler'e vaat edilen kral Mesih'tir. İlerleyen saatlerde oradan geçenler olsun, yanında haça gerilen diğer haydutlar olsun herkes İsa'ya 'kendini kurtar bakalım' diye alay ediyordu. Ancak anlamadıkları şey şuydu ki İsa kendini kurtarsaydı bizler kurtulamazdık. Mesih bizler kurtulalım diye bizim yerimize çarmıhta kalmayı seçti çünkü O bizim günahlarımızı yüklenip kurban olmaya karar verdi (bkz İbraniler 12:1-3).

Öğle vaktinde korkunç bir karanlık çöktü ve İsa'nın şu sözleri yankılandı: 'Tanrım, Tanrım beni neden terk ettin?' Bununla ne demek istiyordu. Aslında İsa bu sözleri sarf ederek onlara büyük bir ipucu veriyordu, çünkü bu sözler Davut'un yaklaşık 1000 sene önce Mesih için yazdığı 22. Mezmurun ilk ayetinden alıntıdır. Mezmurun ilerisinde Mesih için şu sözler geçiyor: 'Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor, ellerimi, ayaklarımı deliyorlar... giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar' (22:16,18). İşte asırlar önce yazılan şu satırlar tam bu sırada gerçekleşiyordu. Ne var ki çarmıhın etrafındakiler Peygamber İlyas'ı çağırdığını düşünerek ne demek istediğini anlamadılar. Sonunda İsa son nefesini vererek rununu Baba Tanrı'ya teslim etti. Tam o anda son derece sembolik bir olay oldu: Tapınakta Antlaşma Sandığı barındıran En Kutsal Yerin önünde duran kalın perde yukarıdan aşağı yırtıldı. Bununla Rab kutsal gazabının yatıştırıldığını göstermekle beraber huzuruna giren yolun açıldığını gösterir. Aynı zamanda çarmıhın yanında duran Romalı bir asker ilginç bir sözünü okuyoruz: 'Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu'. Yahudiler kendilerine vaat edilen büyük Mesih'i öldürdüler ama Romalılar onu tanımaya başladılar.

Büyük bayramın arifesi olduğu için ve halkın tepkisinden çekindikleri için Yahudi önderler İsa'nın cesedi bir an evvel ortadan kaldırılmasını istediler. İlginçtir ki onlardan biri olan ama yaptıklarına çok üzülen bir din bilgini Aramatyalı Yusuf İsa'ya sahip çıkarak kendi mezarına koymak için Pilatus'tan izin ister. Vali İsa'nın gerçekten öldüğüne emin olduktan sonra ona izin verir. Böylece Yusuf orada bulunan kadınların yardımıyla Mesih'in cesedini indirip keten bezlere sararak kayaya oyulmuş mezara yatırır.

DIRİLİŞ

Markos 16:1-20

style="position: absolute; top: 1.08cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

1 Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. 2 Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler. 3 Aralarında, «Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?» diye konuşuyorlardı. 4 Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. 5 Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar. 6 Adam onlara, «Şaşırmayın!» dedi. «Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer. 7 Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: «İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.» » 8 Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.

9 İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryem'e görüldü. Ondan yedi cin kovmuştu. 10 Meryem gitti, İsa'yla bulunmuş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi. 11 Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e görüldüğünü duyunca inanmadılar. 12 Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde görüldü. 13 Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar.

14 İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.

15 İsa onlara şöyle buyurdu: «Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. 16 İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek. 17-18 İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.» 19 Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu. 20 Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.

AÇIKLAMA: İsa'nın cesedi cuma günü çarmıhtan indirilip alelacele mezara konulduktan sonra Şabat Günü başladığından dolayı öğrenciler evlerine çekilip beklemeye koyuldular. Kuşkusuz ki parçalanmış yürekleri kan ağlıyordu ancak büyük bayram olduğu için beklemekten başka bir çareleri yoktu. Cumartesi akşam Şabat günü sona erince bayanlar çarşıdan baharatlar aldılar. Pazar sabah da erkenden Mesih'in cesedini doğru düzgün kefenlemek için konulduğu yere geri döndüler. Ancak mağaraya yaklaşınca ağzını kapatan koca taşın bir yana yuvarlanmış olduğunu fark ettiler. Mezarın içine bakınca beyaz kaftana bürünmüş bir meleğe rastladılar. Melek onlara İsa'nın yattığı yerin boş olduğunu göstererek Mesih'in dirildiğini diğer öğrencilerine duyurmalarını söyler. Yine de kadınlar öyle korktular ki büyük bir telaşla mezardan ayrıldıktan sonra kimseye bir şey söylemek istemediler. Ama neden? Büyük ihtimalle kendileri henüz İsa'nın dirildiğine inanmıyorlardı. Dahası, haberi duyan diğer öğrencilerinin kendilerine inanacaklarına da güvenmiyorlardı. Yine de, İncil'in diğer bölümlerinden, Mecdelli Meryem'in havarilerinin yanına dönüp haberi iletmiş olduğunu okuyoruz. Böylece Yuhanna ve Petrus mezarın yanına gidip boş olduğunu gördüler. Daha sonra Rab İsa Mesih ilk önce Mecdelli Meryem'e ve sonra diğer öğrencilerine göründü. Gerçekten inanmak zordu ama gerçek şu ki İsa dirildi!

Bundan sonraki ayetler (9-20) ile ilgili kısa bir açıklama yapmak gerekir. Bunların Markos'un orijinal metnine ait olup olmadığı konusunda tartışmalar sürüyor çünkü İncil'in en eski bazı elyazmaları bunları içermez. Aynı zamanda metnin 8. ayette bitmiş olması pek mantıklı gelmiyor, sanki

konu bitmeden sona eriyor. Anlaşılan sonradan İncil'in kopyalarını yapan kişiler Markos'un metnini toparlamak için Mesih'in dirilişini anlatan diğer bölümlere dayanarak uygun bir sonsöz uyarlamaya ihtiyaç duydular. Ekledikleri cümleler büyük ölçüde İncil'in diğer bölümlerden alıntıdır o yüzden teolojik anlamda hiç bir sıkıntı yoktur. Yine de çoğu Hristiyan yorumcu 9-20 ayetlerin orijinal olmadığını düşünüyor. İncil'de ender rastlanan bu sorunlu ayetleri Rab'bin Sözü olarak kabul etmesek de Mesih'le ilgili bilinen gerçeklere aykırı olmadığı için çoğu zaman yerinden kaldırılmıyor, ama dipnotlarda bazı Grekçe elyazmalarında olmadığı yazıyordur.

Tartışmalı bu ayetlere baktığımızda Mesih'in hayatını anlatan diğer bölümlerle birçok benzerlik görüyoruz. Yuhanna'nın belirttiği gibi İsa ilk önce Mecdelli Meryem'e göründü (Yuhanna 20). Daha sonra Luka'nın yazdığı gibi Emmaus yolundaki iki öğrenciye de kendini açıkladı (Luka 24:13-35). Akşam olunca İsa üst odada toplanmış bulunan diğer havarilerine de göründü. Kalan 40 gün boyunca İsa birçok kez öğrencilerine görünerek onları gelecek yokluğuna hazırlamaya çalıştı. Onları tanıkları olarak tüm dünyaya müjdesini yaymayı buyurdu (Matta 20:19). Sonra inananların hayatlarında görülecek belirtilerden de söz eder: cinleri kovacaklar, bilmedikleri dillerle konuşacaklar, yılanlardan zarar görmeyecekler ve hastalara şifa vereceklerdi. Kilisenin ilk çağından bugüne dek bu gibi belirtiler görülmektedir. Tabi bu demek değil ki kendimizi tehlikeye atacağız, ama zor anlarda Rab'bin bize yardım ettiğine hepimiz şahit olmuşuzdur. Sonunda Rab İsa göğe alındı ve Baba Tanrı'nın sağında tahta oturdu. Geride kalan öğrenciler Mesih'in buyruğu uyarınca müjdesini her yere yaymaya başladılar. İsa Mesih de gökten onlara her tür destek sağlayarak hizmetlerini pekiştirdi. Böylece Rab'bin müjdesi tüm dünyaya ulaştı.

style="position: absolute; top: 0.27cm; left: 0cm; margin-left: 115.58cm"

KAYNAKÇA

TÜRKÇE:

William MacDonald, *Kutsal Kitap Yorumu: Yeni Antlaşma Serisi*, Cilt 1, Yeni Yaşam Yayınları, 2002.

Donald English, *Markos'un Mesajı*, Haberci, 2012.

İNGİLİZCE:

Thomas Constable Online Commentary:
<http://www.soniclight.com/constable/notes/pdf/mark.pdf>

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan [indirebilirsiniz](#).

Can Nuroğlu yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)